

Fredag den 17. januar 2014 (D)

1

41. møde

Fredag den 17. januar 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en lovkommission om revision af skattekontrolloven.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 22.10.2013).

2) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om reduktion af CO₂-udslippet.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 03.12.2013. Fremme 05.12.2013).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ole Birk Olesen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 38 (Forslag til folketingsbeslutning om liberalisering af huslejereguleringen).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en lovkommission om revision af skattekontrolloven.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 22.10.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er skatteministeren.

Kl. 10:00

Skatteministeren (Jonas Dahl):

Beslutningsforslag nr. B 13 går ud på, at Folketinget skal pålægge regeringen inden den 1. marts 2014 at nedsætte en lovkommission i forbindelse med en revision af skattekontrolloven med henblik på afrapportering senest den 1. januar 2015.

Jeg vil indlede med at sige, at jeg principielt har sympati for forslaget om en revision af skattekontrolloven. Jeg er enig i det sigte, der ligger i forslaget, med at foretage en gennemgang af loven, nemlig at skabe en moderne, sammenhængende og gennemtænkt lov. Jeg må medgive, at skattekontrolloven efter mange lovændringer kan fremstå usammenhængende og kompliceret. Jeg har imidlertid ikke planer om at indføre begrænsninger i de redskaber, som Folketinget har givet SKAT med henblik på at kontrollere, at alle betaler den skat, de skal. Den aktuelle skattelydebat understreger også behovet for at sikre, at SKAT har de nødvendige redskaber til den kontrol. Det er vigtigt, at SKAT har de beføjelser, der er nødvendige for at udøve kontrollen med, at alle betaler den skat, de skal. En effektiv skattebetaling er forudsætningen for, at vores velfærdssamfund i sidste ende kan fungere.

Dermed er det ikke sagt, at der ikke er behov for en forenkling og en modernisering. Specielt set i lyset af den udvikling i digitaliseringen af selvangivelses- og årsopgørelsesproceduren, der har fundet sted, kan der være behov for løbende at foretage en modernisering af skattekontrolloven. Formålet er at sikre en skattekontrollov, der er nem at forstå for såvel skatteydere som myndigheder, hvilket vil øge retssikkerheden. Nogle af de problemstillinger, der vil skulle tages op, har tidligere været behandlet af en samarbejdsgruppe under ledelse af Skatteministeriets borger- og retssikkerhedschef, og det vil derfor også være naturligt, at borger- og retssikkerhedschefen løbende inddrages i processen med at gennemgå og modernisere skattekontrolloven.

Skattekontrolloven stammer helt tilbage fra 1946, dvs. fra en tid, hvor skatteydere selv skulle opgive alle oplysninger til brug for skatetelling, og der er behov for en mere nutidig lov, der så vidt muligt bør være teknologineutral og fremtidssikret. Jeg vil gerne give en overordnet orientering om det arbejde, der vil blive påbegyndt.

Ministeriet vil indledningsvis foretage en mere principiel vurdering af, hvorvidt man med fordel kan udskille alle automatiske indberetningspligter i en særskilt indberetningslov, hvor afgrænsningen

i forhold til anden lovgivning på ministeriets område vil blive overvejet. Når de overordnede rammer er blevet fastlagt, er det ministeriets hensigt at starte med at se på reglerne i skattekontrollovens afsnit I, hvor udgangspunktet i dag er selvangivelsespligten, mens realiteten er, at de fleste skatteydere modtager en årsopgørelse, som er dannet af oplysninger fra andre end skatteyderen selv.

I forbindelse med arbejdet med at modernisere skattekontrollen vil der helt givet blive behov for at inddrage organisationer m.fl. Det er imidlertid min vurdering, at det ikke er et arbejde, der er velegnet til at foregå i et stort og bredt sammensat udvalg, hvor mange, til tider også modsatrettede interesser er på spil. Jeg tror, vi opnår det bedste resultat og den mest smidige proces, ved at Skatteministeriet udarbejder et udspil, som organisationer m.fl. herefter inddrages i. Det er ministeriets hensigt, at dette skal ske i form af en løbende proces. Ministeriet har tænkt sig at nedsætte en følgegruppe bestående af en række organisationer. Disse organisationer vil løbende blive orienteret om og inddraget i Skatteministeriets arbejde med modernisering af skattekontrolloven og ikke kun i form af en høring af det samlede lovforslag.

Jeg vil også gerne give tilsagn om, at ordførerne fra de forskellige partier i Folketinget vil blive inddraget og også orienteret og repræsenteret i ministeriet i den proces, som jeg tidligere har beskrevet, med henblik på en god proces med Folketingets partier og også en proces, hvor vi har en god inddragelse af alle partier, selvfølgelig under forudsætning af at der er et ønske om det.

Som nævnt er jeg også indstillet på at foretage en gennemgang og en modernisering af skattekontrolloven. Det fremgår også af min forgængers svar af 27. september 2013 på spørgsmål nummer S 2306. Jeg mener imidlertid ikke, at en lovkommission er den rigtige model. Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:05

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:05

Dennis Flydtkjær (DF):

Først tak til skatteministeren for, at man trods alt var positiv over for forslaget. Man brugte sådan set den samme begrundelse, som der står i forslaget, for, at det kan være en god idé at kigge på det her, bl.a. fordi skattekontrolloven er usammenhængende, at den er et klu-detæppe, en lov fra 1946, som er blevet ændret utallige gange.

Alligevel undrer det mig, hvorfor man ikke kan støtte forslaget. Man remser en række initiativer op om, hvorfor det er godt at kigge på det her, men man ender så ud med at sige, at man ikke vil kigge på det. Det synes jeg da er lidt usammenhængende. Skyldes det alene, at det er oppositionen, der har stillet det her forslag? For jeg har da lært af min forholdsvis korte parlamentariske erfaring, at det i Folketinget er sådan, at når oppositionen stiller forslag, så stemmer man nej lige meget hvad, selv om det er positivt, og så laver man det så selv senere alligevel. Kan man nu forvente, at der senere kommer et forslag fra skatteministeren, siden man nu synes, det er så positivt, men fordi man bare ikke kan støtte det her?

Kl. 10:06

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:06

Skatteministeren (Jonas Dahl):

Det, som det her lovforslag drejer sig om, er jo en lovkommission, og som jeg også refererede i min tale, så har min forgænger på posten sådan set allerede annonceret, at man skulle se på skattekontrolloven. Det er sådan set fortsat regeringens intention. Vi mener bare, det er bedst, at det nu bliver forankret i ministeriet, hvor man så

selvfølgelig løbende inddrager de forskellige parter, der er. Det er også derfor, at jeg – det gjorde jeg også opmærksom på i min tale – gerne vil have en dialog med Folketingets partier og de skattepolitiske ordførere i en proces, som også inddrager dem.

Men jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt med en decideret lovkommission, som er det, der ligger i forslaget, fordi der er mange modsatrettede interesser, som i givet fald ville skulle arbejde i den. Derfor tror jeg, det er bedst muligt, at det er Skatteministeriet, som ligesom sætter sig ned og inddrager de forskellige parter og dermed også de politiske partier.

Kl. 10:06

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:06

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for, at man trods alt vil kigge på det. Grunden til, at vi i Dansk Folkeparti mener, at der er brug for en lovkommission, er jo, at det her er stærkt kompliceret. Der er behov for en modernisering af lovgivningen, bl.a. på grund af digitaliseringen, som skatteministeren selv siger.

Grunden til, at det er vigtigt, at der kommer nogle flere parter ind over, også selv om de har modsatrettede hensyn, er jo netop, fordi det er så vigtigt for retssikkerheden, at man ikke bl.a. kan tryne borgerne. Vi har jo set en række uheldige sager i medierne det sidste halve års tid. Der synes vi jo, det er vigtigt, at man lader forskellige parter komme til orde, og at de så kan komme med nogle anbefalinger, ikke kun til ministeriet, men også til Folketingets partier, som vi så rigtigt nok kan tage nogle gode drøftelser af senere hen. Det vil jeg gerne kvittere for.

Men jeg synes, det er vigtigt, at man også får de forskellige parter ind over det her, i stedet for at det alene er SKAT, der kigger på SKATs egne beføjelser.

Kl. 10:07

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:07

Skatteministeren (Jonas Dahl):

Jamen jeg tror, at det helt afgørende er, at vi selvfølgelig inddrager andre parter, men jeg tror også, det er vigtigt, at det arbejde er forankret i Skatteministeriet. Jeg har fuld forståelse for, at andre parter også selvfølgelig vil have nogle meget specifikke ønsker om noget, som er i deres interesse, og som de gerne vil ændre. Jeg tror bare, at det er helt afgørende, at man sikrer, at man får en ordentlig proces i forbindelse med det her. Det er derfor, at jeg synes, det er vigtigt, at man inddrager parterne. Det er også vigtigt, at man inddrager de politiske partier.

Men jeg tror sådan set, det er vigtigt, at det arbejde bliver forankret netop i Skatteministeriet, og at vi ikke har en stor lovkommission, for så må vi dybest set også sige, at der altså så bare er mange, der har modsatrettede interesser. Så derfor vil jeg foretrække den her model.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak til ministeren. Hr. Thomas Danielsen som Venstres ordfører.

Kl. 10:08

Kl. 10:12

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. I hr. Torsten Schack Pedersens fravær læser jeg ordførerens tale op om B 13 om nedsættelse af en lovkommission om revision af skattekontrolloven.

Fra Venstres side er vi meget optaget af, at der kommer et styrket fokus på borgernes retssikkerhed, særlig når det gælder skatteområdet. De seneste par år har vi jo desværre været vidne til en række meget uheldige sager på skatteområdet. En ting er en række af de sager, hvor borgernes retssikkerhed er trådt under fode af SKAT, hvor borgere har oplevet en urimelig behandling fra SKATs side, men en anden ting er også de sager, hvor der er opstået tvivl om, hvor langt SKATs beføjelser egentlig rækker.

Derfor ligger Dansk Folkepartis beslutningsforslag, som vi nu behandler, i fuld forlængelse af de tanker og ønsker, vi fra Venstres side har gjort os på dette område. For det, vi har været vidne til på skatteområdet de seneste år, har ikke været godt nok, når vi skal tale om os selv som et retssamfund. Sagerne er mange – jeg skal ikke ridse dem op her – men når myndighederne påberåber sig tavshedspligt over for hinanden til ugunst for borgerne, er balancen tippet til gavn for systemet og imod borgernes retssikkerhed.

Skattekontrolloven har rigtig mange år på bagen, og det er en lov, som løbende er blevet udvidet. Lad mig bare nævne, at skattekontrollovens § 8 Ø – der er 27 paragraffer, det begynder med 8 – vidner om en pletskydning, som jo i sig selv vidner om, at der er brug for et kvalitetstjek, modernisering og en sammenskrivning. Der er brug for, at skattekontrolloven bliver kigget igennem for at skabe sammenhæng, klarhed og præciseringer.

Som det også fremgår af beslutningsforslaget, har vi i Skatteudvalget holdt eksperthøringer om retssikkerhed på skatteområdet. Desværre besluttede et flertal uden om de blå partier, at høringer blev holdt for lukkede døre. Men der var mange relevante indspark, herunder også kritik og uklarheder og tolkningsspørgsmål af skattekontrolloven. Det seneste helt håndgribelige eksempel har været SKATs tolkning af reglerne omkring udlevering af teleoplysninger til brug for skatteligningen. SKAT mente, at der var hjemmel til at kræve dem udleveret, mens Erhvervsstyrelsen henholdt sig til EU's regler, der beskytter borgernes privatliv.

Den teknologiske udvikling gør også, at gamle bestemmelser i loven forsøges anvendt på nye områder. Også derfor vil det være hensigtsmæssigt at få gennemgået skattekontrollovens bestemmelser, så eksperter, professorer og andre juridisk kyndige personer nøje gennemgår den eksisterende lovgivning og kommer med forslag til en skattekontrollov, der mere præcist skaber klarhed for borgernes rettigheder og giver SKAT klare retningslinjer for sit arbejde.

Også fra Told- og Skatteforbundet er der blevet efterspurgt mere klarhed omkring skattekontrolloven, for selvfølgelig skal SKAT have kontrolbestemmelser, der sikrer, at det også kan kontrolleres, at borgerne og virksomhederne betaler den SKAT, de skal, men det skal foregå i overensstemmelse med grundlæggende retsprincipper og med klar hjemmel, så tingene ikke får lov til at skride, som tiden går.

Der er tale om kompliceret lovgivning, og derfor er det fornuftigt at sikre en grundig gennemgang af området i stedet for blot at komme med flere forslag, der måske kan løse nogle udfordringer, som der er i dag, men som ikke forholder sig til de uklarheder og risici for en praksis, der udvikler sig mere vidtgående, end intentionerne bag lovgivningen var.

I Venstre støtter vi som sagt, at borgernes retssikkerhed på skatteområdet styrkes. Dette forslag ligger i fuld forlængelse af de bekymringer, vi også gør os i Venstre omkring skattekontrollovens udvikling, klarhed og sammenhæng både for borgerne og myndighederne, så Venstre kan støtte beslutningsforslaget.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Borgernes retssikkerhed skal ikke kunne beklikkes. Så enkelt kan det siges. Derfor er det helt afgørende for alt arbejdet i SKAT, at retssikkerheden er i orden. Borgere og virksomheder skal have tillid til, at oplysninger om deres skatteforhold bliver behandlet fortroligt og professionelt af hver enkelt ansat i SKAT. Det skal der ikke være tvivl om.

Det seneste år har der været alvorlige sager fremme i medierne om, at borgere og virksomheders retssikkerhed har været trådt under fode. Sagerne har med al tydelighed vist, at der er store problemer med retssikkerheden i dele af SKATs organisation. Jeg understreger, at det er i dele af SKATs organisation. Det er på ingen måde i orden. Derfor var det også helt på sin plads, at der på skatteministerens foranledning blev gennemført en grundig og omfattende undersøgelse, hvor borgernes retssikkerhed i SKATs arbejde med controlsager er blevet vurderet. Skatteministeriets borger- og retssikkerhedschef har undersøgt mange af de konkrete sager, der har været omtalt i medierne, og SKATs ledelse har bidraget til belysning af de konkrete sager.

I juni måned sidste år modtog vi borger- og retssikkerhedschefens undersøgelse om SKATs arbejde med controlsager, og redegørelsens konklusion var klar: Loven er god nok, som den er. De regler og retningslinjer, vi har i dag, er dækkende for at kunne sikre borgernes og virksomhedernes retssikkerhed.

Det kan lyde paradoksalt, når man dag efter dag kunne læse om den ene frygtelige historie efter den anden. Problemet ligger ifølge borger- og retssikkerhedschefens redegørelse ikke i lovgivningen, men internt i dele af SKATs organisation, hvor der ikke er et ordentligt kendskab til reglerne og derfor heller ikke en tilfredsstillende regelefterlevelse.

At der ikke er klarhed over rammerne for den måde, embedsmændene skal varetage deres opgave på, er selvfølgelig ikke i orden. Det er ikke i orden over for de mange dedikerede medarbejdere i SKAT, der hver dag gør deres for at levere et godt og solidt stykke arbejde. Det er bestemt heller ikke i orden over for de borgere, der er kommet i klemme i systemet. Det er derfor helt på sin plads, at skatteministeren resolut sætter SKAT i gang med at sikre borgere og virksomheders retssikkerhed i alle sager. Det arbejde er i fuld gang, og i Folketingets Skatteudvalg vil vi løbende blive orienteret.

Men selv om lovgivningen er god nok ifølge borger- og retssikkerhedschefen, er spørgsmålet, om vi ikke kan gøre den enklere og dermed klarere samt mere tidssvarende, så den lever op til de forhold om skatteligningen, som gør sig gældende i 2014 og årene fremover. Jeg er af den holdning, at selv om borger- og retssikkerhedschefen konkluderede, at loven er god nok til at sikre borgere og virksomheders retssikkerhed, så bør vi alligevel fra Folketingets side løbende vurdere, om skattekontrollovens knopskydning siden 1946 ikke giver anledning til at gå loven igennem, gøre den mere enkel, klar og tidssvarende og dermed mere forståelig for borgere og også for embedsmænd.

Socialdemokraterne er derfor enige i forslaget intentioner om at gøre skattekontrolloven mere tidssvarende, så den tager højde for, at de forhold, der er i dag og i de kommende år, gør sig gældende for borgere og virksomheders efterlevelse af den danske skattelovgivning. Jeg er dog ikke tilhænger af forslaget om at nedsætte en tung og tidskrævende lovkommission. Jeg er til gengæld positiv over for skatteministerens tiltag om, at Skatteministeriet med inddragelse af

borger- og retssikkerhedschefen og en følgegruppe af fagfolk samt med orientering af Folketingets skatteordførere står for at komme med forslag til en mere tidssvarende og enkel skattekontrollov, der er nem at forstå for såvel borgere som myndigheder. Det er for mig at se mere den mest smidige proces for arbejdet med at forbedre retssikkerheden.

Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 10:16

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:16

Dennis Flydtkjær (DF):

I forlængelse af det her forslag er formålet jo bl.a. også, at man ved at få kigget på skattekontrolløven og kigget på SKATs beføjelser kan give borgerne mere tiltro til SKAT, så de kan få tilliden tilbage, for det er jo lidt en tillidskrise, SKAT er inde i. Og der ville jeg høre hr. Thomas Jensen, om han ikke synes det er et problem. Jeg kan sige, at det trods alt er positivt, at Skatteministeriet vil kigge på det her, men kunne der ikke godt være behov for en ekstern lovkommission, som kigger på det her, så det netop er nye, friske øjne, der kigger på, hvordan vi kan indrette det her, i stedet for at det er SKAT selv, der kigger på SKATs egne beføjelser?

Altså, hvis jeg sad derude og var en af dem, der var blevet trynet af SKAT, så ville jeg måske ikke føle mig så tryk ved, at det var SKAT, der kiggede på sine egne beføjelser – SKAT kan nok hurtigt komme frem til, at de gerne vil have så mange beføjelser som muligt. Ved at lave en lovkommission får vi jo en række uafhængige anbefalinger, fra forskellige interessenter, som kan komme med deres anbefalinger til, hvordan man finder en afbalanceret løsning, og som også kan tage højde for retssikkerheden.

Så vil det ikke være bedre, at man får nogle eksterne folk til at kigge på det her, i stedet for at det er SKAT selv, der kigger på sine egne beføjelser?

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Thomas Jensen (S):

Hvad angår en eventuel ændring af skattekontrolløven, skal man selvfølgelig holde sig inden for grundloven. Og derfor er jeg også meget tryk ved den proces, som skatteministeren har redegjort for heroppe fra talerstolen for kort tid siden, nemlig at det er Skatteministeriets folk, inklusive borger- og retssikkerhedschefen, og en følgegruppe af fagfolk, der med løbende orientering af Folketingets skatteordførere kan forestå det her arbejde. Jeg er sikker på, at vi nok skal få en livlig debat, både skatteordførerne imellem, men også i offentligheden, hvor vi kan få vendt hver en sten i forhold til, om vi får lavet en tidssvarende skattekontrollov. Så jeg er ganske positiv over for det forslag, som skatteministeren er kommet med.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Hr. Thomas Jensen henviser flere gange til, at borger- og retssikkerhedschefen kom med en redegørelse sidste sommer, og det er rigtigt. Men noget af det, man bl.a. ikke forholder sig til, er jo skattekontrolløvens § 6, hvor der er opstået tvivl, og hvor SKAT har krævet op-

lysninger, bl.a. fra advokater og revisorer, selv om advokaterne f.eks. er beskyttet af retsplejelovens bestemmelser om fortrolighed, så de ikke skal udlevere klienternes oplysninger. Det er jo bare ét eksempel med den ene paragraf, og der er ude i samfundet en masse usikkerhed om, hvordan man kan bruge den her beføjelse. Spørger man SKAT, synes de jo selv, at det må de gerne, og spørger man advokaterne, så mener de selvfølgelig, at de er beskyttet af tavshedspligt. Sådan nogle ting kunne jo være noget af det, man kunne komme med nogle forslag til, altså hvordan man kunne få det rettet til i forhold til en lovkommission, og så komme med nogle anbefalinger til politikerne.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, hvis vi siger, at det er SKAT selv, der skal kigge på det, for så vil man jo helt sikkert synes, at den her bestemmelse om, at man kan få fortrolige oplysninger, er o.k.

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:18

Thomas Jensen (S):

Jeg er sikker på, at vi nok skal få diskuteret også det om tavshedspligten. Men jeg vil godt slå fast, at jeg ikke synes, at tavshedspligten skal have forrang frem for en lovbestemt oplysningspligt. Så derfor: Lad os tage diskussionen. Jeg er sikker på, at den gruppe af fagfolk, som skatteministeren også vil tilknytte det her arbejde, også vil rejse sådan et emne. Vi skal nok få en god diskussion om det her, også her i Folketinget, i Folketingets Skatteudvalg; det er jeg sikker på.

Så jeg er ret sikker på, at vi kommer rundt om det og får vendt hver en sten i forhold til skattekontrolløven, og at vi på den måde, på baggrund af den debat og det arbejde, kan komme frem til at få en meget mere tidssvarende skattekontrollov i Danmark.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Lad mig begynde med at sige det ligeud, klart og tydeligt, så det er hævet over enhver tvivl: Jeg vil gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti rejser en meget, meget vigtig debat.

Borgernes retssikkerhed og virksomhedernes retssikkerhed er et klart fundament i en retssal, i en retsstat, og det er også vigtigt, at vi sikrer, at borgernes og virksomhedernes retsstilling og retssikkerhed ikke bliver trådt under føde. Der er imidlertid en række eksempler på, at det er sket, så der er oplagt brug for at få foretaget en revision af skattekontrolløven. Så på den måde kan man sige, at det her ikke skal skille os ad; det er jeg helt enig i.

Så kommer spørgsmålet om, hvordan vi skal gøre det. Er det en kommission, der er brug for? Eller er det en mere dialogbaseret tilgang til det, hvor vi skal vende en supertanker – det er rigtigt – hvor det er, at vi skal genskabe borgernes, boligejernes og andre aktørers tillid til SKAT og skattesystemet? Der mener jeg faktisk, at skatteministeren har lagt sig i selen for et godt stykke arbejde, som jeg synes at vi skal tage udgangspunkt i, et stykke arbejde, hvor skatteministeren ønsker at inddrage andre ordførere, ønsker at inddrage de politiske partier. Så i forhold til, om der er brug for en kommission, tror jeg ikke, at det er det, der kommer til at være det mest effektive redskab i forhold til at genskabe retssikkerheden.

Man kan sige, at der er brug for en balancegang her. På den ene side har vi rigtig mange dygtige medarbejdere i SKAT. Vi har i

Skatteministeriet en ambition om at få effektueret den bedst mulige skatteligning, få sørget for, at borgere og virksomheder betaler den skat, de er forpligtet til, dvs. effektiv skattekontrol og effektiv skatteligning og de ting, der så at sige er relateret til det. Det er den ene side, som det er vigtigt at sikre, og derfor er der brug for, at SKAT har en lang række redskaber til at kontrollere, til at sikre, at skattebetalingen sker. På den anden side er det jo vigtigt, at der er proportionalitet, at der er forudsigelighed, at der er gennemsigtighed, og der også er retssikkerhed og et værn til at sikre borgerne og virksomhedernes retsstilling. Det handler om at finde den balance.

Jeg vil da sige ligeud, at med de sager, vi har kunnet se, især i forhold til boligejerne – det har nok været det, som har været mest fremme; der er også mange andre eksempler – så kan vi diskutere, om den balance er, som den skal være. Jeg tror, at borgernes retssikkerhed har ligget underdrejet, og det skal vi have rettet op på. Men jeg har fuld tillid til, at skatteministeren ønsker at tage den her udfordring seriøst, og jeg mener også, at det, når man ser på det, skatteministeren lægger op til, så faktisk peger i den rigtige retning, og derfor mener jeg samlet set ikke, at der er brug for en kommission. Men ønsket om at foretage en gennemgang af loven for at sikre, at skattekontrolloven bliver opdateret, moderniseret og gjort tidssvarende i forhold til den tid, vi lever i, er jeg fuldstændig enig i.

Så jeg kan ikke støtte beslutningsforslaget her, men jeg kan støtte intentionerne, og jeg håber også, at vi på tværs af politiske skel kan samles om at trække det her i retning af mere retssikkerhed. Tak.

Kl. 10:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Hr. Nadeem Farooq siger, det er vigtigt, at vi har en effektiv skatteligning. Det er jeg enig i. Det er også vigtigt, at SKAT har nogle gode redskaber, så man kan kradse den gæld eller den skat ind, der skal ind. Det er jeg også enig i. Og det er vigtigt, at det også er en balance i retssikkerheden. Det er jeg sådan set også enig i. Men det er jo netop det, vi har set problemer med i dag, altså at der ikke er den balance mellem de redskaber, der er, og den retssikkerhed, som borgerne har krav på.

Det undrer mig, at man ikke mener, at der skal nogle eksterne folk til at kigge på det her. For det her handler i høj grad om, at man skal have tilliden til SKAT tilbage. Det er SKAT, der har misbrugt sine redskaber og undertrykt retssikkerheden. Så beder man så dem, der har undertrykt det, om selv at kigge på de her ting, nemlig om deres redskaber nu har været gode nok. Jeg vil gætte, at de nok i stor stil vil synes, at det er de, for ellers havde de nok ikke brugt dem.

Ville der ikke være en god mening i, at man fik nogle eksterne folk, nogle professorer, nogle organisationer og andre folk, til at sidde i en lovkommission, som kunne komme med nogle anbefalinger? Det er trods alt kun anbefalinger. Vi kan jo vælge at bruge dem eller lade være. Men ville det ikke være bedre, at man fik nogle eksterne folk til det, i stedet for at SKAT undersøger sine egne regler?

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Nadeem Farooq (RV):

Spørgeren taler om, at en kommission kan komme med en masse anbefalinger, og det er jeg egentlig fuldstændig enig i. Men det er jo ikke, fordi de anbefalinger ikke tilstrømmer mig og andre gode folk i øjeblikket. Det sker jo. Jeg er faktisk sådan rimelig godt inde i de anbefalinger, der er fra forskellige advokater, revisorer, de folk, der har

fingern på pulsen, men også fra andre aktører, der interesserer sig for retsstilling og retssikkerhed. Dem kan vi tage udgangspunkt i. Vi kan tage udgangspunkt i også SKATs egne erfaringer og egne tilgange til den her problemstilling.

Så jeg mener faktisk, at vi har ammunition nok til at sikre, at retssikkerheden igen bliver holdt i hævd. Jeg mener faktisk, at spørgeren malede et billede af, at vi står uden de redskaber. Det gør vi ikke.

Kl. 10:26

Formanden:

Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu ved jeg, at ordføreren også deltog i den interne høring, vi havde i Retsudvalget, om retssikkerhed, hvor jeg tror, at stort set samtlige de parter, der kom med et oplæg på mødet, mente, at der var behov for en revision af skattekontrolloven, og at det kunne være en god idé at nedsætte en lovkommission. Det var ikke bare folk, der måske kunne have en eller anden særinteresse, som hr. Thomas Jensen sagde. Der var også professorer fra universitetet og fra andre steder, som sagde, at den var uklar. Der var ikke rigtig nogen stringent linje i, hvilke beføjelser SKAT havde. Det er også det, vi kan se i sagerne i medierne.

Det undrer mig lidt, at man som radikal, der normalt siger, at de lytter til eksperter, ikke har lyttet til de eksperter, der var med i Skatteudvalgets interne høring.

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Nadeem Farooq (RV):

Vi lytter selvfølgelig til eksperter. Jeg kan godt forstå de eksperter, de gode folk, som kan have en eller anden bange anelse om, at der ikke er nok åbenhed omkring det her. Men der er det også vores opgave som ordførere og politikere at have den dialog med dem. Tingene kan ikke stå alene. Det kan ikke stå alene, at vi har en høring i Skatteudvalget. Vi skal have den dialog løbende, og den har jeg jo også. Så på den måde bliver jeg også klædt på til det. Og hvis vi alle sammen har de snakke med de gode folk, så mener jeg faktisk, at vi har en god ballast for at sikre, at retssikkerheden bliver genoprettet.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Trine Mach som SF's ordfører.

Kl. 10:27

(Ordfører)**Trine Mach (SF):**

Alle skal betale den skat, de er forpligtet til, hverken mere eller mindre, og derfor er skattekontrol selvfølgelig enormt vigtigt. SF er enig med forslagsstilleren i, at den nuværende lov kan fremstå mere sammenhængende, klarere og blive mere moderne. Vi er også enige i, at borgernes retssikkerhed er helt central. Men jeg er også enig med de af mine ordførerkolleger, som her fra talerstolen har sagt, at en lovkommission ikke er den rigtige løsning. Man kan sige det på den måde, at målet om klarhed og sammenhæng sådan set er rigtigt og godt, men midlet er forkert. At vi har den holdning i SF, kan i øvrigt ikke komme bag på hverken Dansk Folkepartis ordfører eller andre, der følger med på det her område.

Ordføreren skal have ros for sin ihærdighed, for i september sidste år stillede han et spørgsmål til daværende skatteminister Holger K. Nielsen om netop behovet for en kommission til at kigge på skat-

tekontrolloven. Til det svarede den daværende skatteminister: I forbindelse med arbejdet med at modernisere skattekontrolloven vil der helt givet blive behov for en løbende inddragelse af organisationer med flere.

Det var også dengang ministerens vurdering, at det ikke er et arbejde, som er velegnet til at foregå i et meget stort udvalg, hvor mange interesser er på spil. Jeg er meget enig med både den forhenværende og den nuværende minister i den vurdering.

Til sidst vil jeg i øvrigt sige, at jeg, når jeg læser forslagsstillernes bemærkninger til beslutningsforslaget, godt kan være en lille smule bekymret for, om det er en underliggende præmis, at noget af kontrolindsatsen rent faktisk skal lempes. Jeg håber, at de bemærkninger om adgang til skattekontrol, som står i bemærkningerne, alene skal forstås som adgang til kontrolelementet på linje med andre elementer i loven, og at man skal tage det op for at forbedre det. Når det er sagt, synes vi ikke i SF, at en lovkommission er vejen frem, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Enhedslisten. Så er det hr. Villum Christensen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak. I fravær af vores ordfører på området vil jeg understrege, at borgernes retssikkerhed over for SKAT er meget væsentlig for Liberal Alliance. En række sager viser en helt uacceptabel adfærd hos SKAT, og derfor bør man undersøge problemer i både lovgivning og forvaltning. En gennemgående oprydning er essentiel for at genskabe borgernes tillid til SKAT. Det er min overbevisning.

Flere eksperter ser alvorlige mangler ved den nuværende skattekontrollov. Den anses blandt nogle for utidssvarende, usammenhængende og utilgængelig. Derfor er der god anledning til at få undersøgt svagheder ved lovgivningen, og det skal gøres tilbunds gående, så man kan rette op på de mangler, der eventuelt måtte være.

Liberal Alliance har selv foreslået en uafhængig skatteombudsmand for at opnå en bedre retssikkerhed, men en styrket skattekontrollov kan også være et vigtigt værktøj i denne sammenhæng. Liberal Alliance vil altid byde muligheden velkommen for at blive kloget på så vigtigt et område, og vi vil derfor gerne støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Og tak for forslaget fra Dansk Folkeparti. Der er tre ting, der gør, at vi støtter det. Først er der formålet om en forenkling og modernisering; det kan vi bakke op om. Den øgede digitalisering, der skal gøre det let at bruge – men det skal også virke – trænger til et løft. Og det kunne man så passende tage hånd om ved at rette fejl og mangler og sørge for, at retssikkerheden er i orden, som nogle har påpeget måske ikke er helt, som den burde være, for på den måde så at få skabt den respekt og tillid til SKAT, som vi alle sammen tilstræber der skal være. Derfor synes vi, det er en god idé, at der bliver foretaget en revision via en lovkommission, som er uvildige eksperter, for at få den her kontrollov til at virke bedst muligt. Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak for debatten og så specielt tak til Venstre, Liberal Alliance og Konservative for støtten til forslaget. Det glæder mig rigtig meget, men samtidig kan jeg også sige, at det ikke ærgrer, men undrer mig meget, at regeringspartierne ikke kan støtte det her forslag, for det er jo sådan set ikke et sprængfarligt politisk emne. Det handler om, at vi gerne vil have nedsat en lovkommission med nogle uvildige eksperter, som så kan komme med en række anbefalinger, som politikerne så senere hen kan tage hånd om. Det er jo en revision af skattekontrolloven, vi efterspørger, og med det her forslag pålægger vi regeringen inden den 1. marts i år at nedsætte en lovkommission, som skulle komme med en afrapportering inden den 1. januar 2015.

Skattekontrolloven er jo en lov, der stammer helt tilbage fra 1946. Den er blevet rettet utallige gange og står i dag som en meget usammenhængende lov, der er meget uklar med hensyn til de beføjelser, SKAT har. Flere eksperter og professorer har sågar i medierne og i forbindelse med SKATs interne høring sagt, at den er et klude-tæppe, og at det er et sammensurium af forskellige regler, som giver den uklarhed. De anbefaler stærkt, at vi får kigget på det her område og laver en lovkommissionen.

Man kan også se, at der i medierne har været en lang række uheldige sager. Der har været mange dårlige historier om SKAT med, at SKAT nogle gange har misbrugt deres beføjelser; om ikke andet har der i hvert fald været nogle uklarheder, så man har været nødt til at spørge Europa-Kommissionen, om det nu var den rigtige måde, man fortolkede tingene på.

Kigger man på skattekontrolloven, kan man ikke være i tvivl om, at SKAT har adgang til nogle utrolig omfattende og detaljerede oplysninger om borgerne, oplysninger, som ikke engang politiet kan få adgang til, uden at de kommer med en dommerkendelse. Så jeg synes, at der rent retssikkerhedsmæssigt er behov for, at vi får kigget på det her område, så det bliver sikret, at de instrumenter, som SKAT har adgang til, selvfølgelig skal være gode til skatteinddrivelse, men at de skal bruges med respekt for retssikkerheden. Det kan man godt være i tvivl om sker i dag.

Det er utrolig vigtigt, når det handler om retssikkerheden, at vi har klarhed over regler og beføjelser, og der synes jeg altså ikke at loven sætter nogen grænser i dag. Jeg synes jo, det er meget betænkeligt med de foranstaltninger, SKAT har adgang til at gøre i dag.

Herpå kan jeg nævne bl.a. eksemplet med brugen af skattekontrolløvens § 8 D. Det handler om, at SKAT har krævet udlevering af teleoplysninger om en borger, hvilket viste sig at være i strid med nogle EU-direktiver. Men SKAT har trods alt holdt fast i det igen rigtig lang tid. Et andet eksempel på, at SKAT ikke selv er helt klar over, hvad de har mulighed for at gøre efter skattekontrolloven, er det eksempel, som jeg også nævnte i et af mine tidligere spørgsmål om § 6. Her krævede SKAT udleveret fortrolige oplysninger, som er underlagt tavshedspligt fra såvel rådgivere som revisorer og advokaters side, selv om de oplysninger klart er beskyttet af reglerne i retsplejeloven.

Jeg synes, det er meget uheldigt, og det duer altså ikke, at SKAT på den måde mener at have forrang, når det handler om grundlæggende rettigheder, bl.a. tavshedspligten om de drøftelser, man har med sin advokat.

Det viser altså tydeligt for mig sammen med andre eksempler, der har været nævnt, at der er behov for en revision af skattekontrolloven, således at Folketinget har et solidt grundlag for at tage en diskussion af, hvilke beføjelser SKAT nu skal have. Det er ikke sådan, at SKAT ikke skal have nogen beføjelser, men de skal altså være i balance med borgernes retssikkerhed.

Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at det kunne være godt at have en lovkommission, som kunne komme med nogle uvildige anbefalinger om, hvordan man kunne gøre det her. Men trods alt tak for debatten, og igen: Det ærgrer mig, at der ikke er opbakning til det.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren:
Hvilke konkrete nye initiativer vil regeringen tage i 2014 for at opfylde sin egen målsætning om at reducere CO₂-udslippet med 40 pct. i 2020?

Af Per Clausen (EL), Henning Hyllested (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 03.12.2013. Fremme 05.12.2013).

Kl. 10:36

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på tirsdag, den 21. januar 2014.

Jeg giver først ordet til hr. Per Clausen som ordfører for forespørgerne til begrundelse.

Kl. 10:36

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Baggrunden for, at vi i Enhedslisten har rejst den her forespørgselsdebat om, hvad regeringen konkret i 2014 vil gøre for at opfylde sin egen målsætning om at reducere CO₂-udslippet med 40 pct. i 2020, er jo, at vi synes, vi har kunnet konstatere, at der, siden regeringen trådte til, og siden man fremlagde et regeringsgrundlag – som i og for sig var meget ambitiøst – er sket meget lidt. Den klimalov og den klimaplan, der skulle sikre opfyldelsen af målsætningen om en reduktion af CO₂-udslippet med 40 pct. i 2020, lader jo stadig vente på sig.

Jeg ved godt, at regeringen annoncerede noget, man kaldte en klimaplan, men det var jo i realiteternes verden et idékatalog, som man efterfølgende har haft meget travlt med at understrege ikke skulle tages alt for alvorligt; der er i hvert fald mange af forslagene, som man ikke vil stå ved.

Hvis vi ser på begivenhederne i 2013, kan vi jo samtidig konstatere, at regeringen først lavede en række såkaldte væksttaler, hvis CO₂-resultat var direkte negativt set i forhold til målsætningen. Derefter valgte man så at indgå en finanslovsaftale med Venstre og Konservative i en situation, hvor man havde mulighed for at lave en

aftale med Enhedslisten, som ville betyde, at man for alvor kunne komme i gang med en reduktion i CO₂-udslippet i 2014 og 2015. Den aftale, man indgik, havde så en marginal indflydelse på CO₂-udslippet, men sammenholdt med de aftaler, man i øvrigt har lavet med højrefløjen i løbet af 2013, ser det ikke godt ud.

Set i lyset af det synes Enhedslisten, at tiden er inde til at give regeringen en mulighed for at fremlægge, hvilke konkrete bud man har på, hvad der skal ske i 2014, for at man også i handling skal vise, at man faktisk har tænkt sig at leve op til den målsætning om en 40 pct.s reduktion i CO₂-udslippet, som har været regeringens målsætning lige siden første dag.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så giver jeg ordet til klima-, energi- og bygningsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 10:38

Besvarelse

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg vil meget gerne starte med at takke forespørgerne. Det er vigtigt og afgørende, at vi har en løbende debat om det her emne, også i Folketinget.

Lad mig starte med at understrege en vigtig ting. Regeringen ser på klimaspørgsmålet i stor skala. Hele vores økonomi skal på lang sigt omstilles til, at vi bliver et lavemissionssamfund. Det er nødvendigt, hvis vi skal leve op til vores ansvar, både over for os selv og for de kommende generationer, og yde vores bidrag til at overholde 2-gradersmålsætningen, som bl.a. var udgangspunktet i København i 2009. Derfor er regeringens klimamålsætning en reduktion på 40 pct. i 2020 i forhold til 1990 og omfatter alle vores udledningsskilder, både dem i de kvoteomfattede og dem i de ikkekvoteomfattede sektorer, og derfor er 2020-målet kun en trædesten på vejen mod 2050.

Der er tale om en markant omstilling af vores samfund, og derfor skal vores indsats være med et perspektiv for fremtiden. Det betyder i regeringens optik fire ting: For de første skal omstillingen være økonomisk bæredygtig, for det andet skal vi gå efter langsigtede løsninger, for det tredje skal indsatsen være fleksibel, og for det fjerde skal vi sikre, at alle er med.

Lad mig starte med det økonomiske perspektiv. Omstillingen skal være økonomisk bæredygtig, fordi den ellers ikke er holdbar i længden. Hvis ikke Danmark kan blomstre og udvikles som en del af omstillingen, hverken kan eller skal vi lave omstillingen. Men vi er helt sikre på, at den grønne omstilling kan gavne den danske økonomi, hvis vi gør det klogt, for det har vi vist før. Vi skal vælge de veje, der forbedrer vores konkurrenceevne, og som virker understøttende for den langsigtede omstilling af vores erhvervsliv. Fordi vi skal skabe varige, bæredygtige forandringer i det danske samfund, skal klimapolitikken ikke bare være noget, der klaskes på hist og her. Klimapolitikken skal integreres i de øvrige sektorpolitikområder og designes, så den er i overensstemmelse med den enkelte sektors øvrige målsætninger og hensynet til vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne.

Det fører mig til det andet punkt: de langsigtede løsninger. Vi bliver nødt til at prioritere løsninger, der også giver mening efter 2020, for ellers skubber vi bare et nyt problem foran os. 2020 er et vigtigt målepunkt, men når vi planlægger indsatsen, skal vi huske, at det kun er et skridt på vejen.

Når vi samtidig siger, at der er brug for en fleksibel indsats, så er det, fordi vi ikke mener, at vi i dag skal lægge os fast på den samlede indsats for at nå 2020-målet i en stor pakke. Vi skal løbende i de kommende år kunne navigere efter udviklingen og tilpasse under-

vejs. EU's rammebetingelser, vækstrater, kvotepriser og teknologier kan ændre sig hurtigt og uforudset. Det skal vi være klar til at tage højde for i vores indsats. Vi skal have en klar retning for indsatsen, men vi skal også bevare vores styreegenskab. Der er kun en ting, der ikke er til diskussion, og det er selve målet.

Det fører mig til det sidste og måske det allervigtigste punkt: at det er regeringen magtpåliggende, at alle kommer med i den grønne omstilling, at det bliver et fælles projekt. Vi skal omstille hele samfundet, og derfor skal hele samfundet selvfølgelig inddrages i processen. Det kræver en indgående dialog med erhvervslivet, med civilsamfundet, med borgerne, hvis det skal blive en succes. Det er en proces, der er udfordrende, der tager tid, men historisk har det jo også vist sig rigtigt at gøre det.

Når man ser tilbage, har danske borgere og virksomheder båret den grønne omstilling gennem deres praksis ved konkrete ændringer i produktion og i forbrug bl.a. som en tilpasning til de politisk bestemte rammevilkår, og uden det samspil mellem borgernes og virksomhedernes indsats og de politiske rammevilkår ville vi ikke have fået de mange priser, vi fik i 2013 både for at have den mest vækstfremmende, men også den mest ambitiøse energipolitik i forhold til klimaet.

Vores politiske opgave er at gøre det let for danskerne og let for de danske virksomheder at fortsætte i dette spor til gavn for beskæftigelsen og klimaet og ikke stå i vejen for det arbejde og så tvivl om retningen, som nogle partier i oppositionen jævnligt gør. Jeg glæder mig over de mange positive meldinger, der kommer fra dansk erhvervsliv og fra civilsamfundet. De vil gerne tage del i den her omstilling, de vil gerne høste gevinsterne sammen med os. Jeg vil opfordre alle partier i Folketinget til at gøre det samme.

Kl. 10:42

Historien har før vist os, at en politisk aftale ikke sådan pr. automatik garanterer, at det aftalte mål nås, så lad mig prøve at vende mig imod de konkrete initiativer, som der bliver spurgt til i forespørgslen.

Jeg er ikke i tvivl om, at der skal knokles hårdt og koncentreret med implementeringen, og derfor indeholder min liste over konkrete initiativer både de helt nye tiltag, der indgår i finansloven for 2014, men ikke mindst de konkrete tiltag, der implementerer de aftaler og mål, vi allerede har vedtaget. Her tænker jeg selvfølgelig på den komplekse og omfattende implementering af energiaftalen, en aftale, der bidrager betydeligt til at realisere den langsigtede grønne omstilling og klimamålet for 2020. Allerede nu tegner 2014 til at blive et særdeles betydningsfuld og produktivt år i den henseende.

Lad mig starte med vindmøllerne. Vi har netop sendt Horns Rev III i udbud, og forhandlingerne med de prækvalificerede tilbudsgivere vil foregå i løbet af år. Og som vi alle ved, er gennemførelsen af en åben og dialogpræget udbudsproces i kombination med en realistisk tidsplan af stor betydning for den endelige pris for samfundet, og der skal derfor lægges en vældig indsats her. Det er forventningen, at både Kriegers Flak og samtlige kystnære projekter bliver sendt i udbud i løbet af 2014, og dermed vil alle havvindmølleparker være i udbud. Samtidig arbejdes der på en stadig udbygning af kapaciteten på land.

I 2014 vil vi også skulle samle trådene for de mange energianalyser, som energiaftalen har sat i gang. Resultaterne vil give værdifulde bidrag til at lægge de langsigtede spor for den fortsatte omstilling. Vi vil også i 2014 præsentere regeringens energigrenoveringsstrategi. Her tager vi hul på problematikken omkring de eksisterende bygninger og deres energiforbrug. Og derudover har vi gang i en række projekter inden for transportsektoren: infrastruktur til el, brint og gas til tog og transport, udvidelse af forsøgsordningen for elbiler samt analyser af klima- og energimæssige fordele ved alternative drivmidler. Kort sagt har vi rigtig mange skibe i søen, som vil bidrage signi-

fikant til at nå klimamålet i 2020, bidrage til den grønne omstilling og lægge sporene for udviklingen de næste mange år.

Ud over energiaftalen har vi som nævnt finansloven for 2014. Her har vi afsat 200 mio. kr. årligt til en reserve til grøn omstilling i perioden 2014-2017. Vi har stadig til gode at fastlægge den endelige udmøntning. Jeg har en forventning om, at midlerne fra puljen i en udstrækning vil bidrage til både den langsigtede grønne omstilling af samfundet og indsatsen for at nå klimamålet i 2020.

Nyskabelsen Danmarks Naturfond er et produkt af finansloven for 2014. Fonden skal sikre værdifuld dansk natur og nedbringe drivhusgasudledningerne. Det er for tidligt at sige noget helt præcist om klimaeffekten i 2020, da fondens virke vil afhænge af de konkrete arealtyper, som fonden vil fokusere på, men der er ingen tvivl om, at på lang sigt vil en styrket natur være positivt for klimaregnskabet. Dertil kommer, at vi har sat penge af til en række forskningsprojekter, der ud over deres primære formål, mere effektiv transport og reduceret ressourceforbrug, også vil have en gavnlig effekt på klimabelastningen og indsatsen for at nå 2020-målet.

Endelig kan jeg i finanslovsregi pege på de penge, der er sat af til at etablere f.eks. en letbane i Odense. Det er et tiltag, der måske ikke sådan lige har meget stor effekt i forhold til klimamålet for 2020, men som er et eksempel på en brik i den grønne omstilling. Her bør jeg selvfølgelig også nævne Togfonden DK, som jo er den mest ambitiøse offensive investering i den danske jernbane i mange årtier, og som er forudsætningen for at lave en effektiv kollektiv transport, som langt flere danskere har lyst til at benytte med store erhvervsgevinster til følge. Igen et eksempel på, at den grønne omstilling går hånd i hånd med en god erhvervs politik.

Så er 2014 jo kun lige begyndt. Vi har en lang række opgaver, der skal løses i år. Vi er fortsat i gang med at følge op på Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger. Vi skal færdiggøre den roadmap til 2050 for transporten, som transportministeren arbejder med. Vi skal udmønte landdistriktsmidlerne frem til 2020 og gennemføre en reform af bilafgifterne. Alle disse områder har tydelige klimaaspekter, og klimahensyn vil indgå i arbejdet. Den konkrete klimaeffekt af hvert tiltag i 2020 vil afhænge af, hvordan vi løser hver opgave, og det er derfor for tidligt for mig at sætte tal på, men jeg forventer, at inden året er omme, vil vi kunne indskrive yderligere klimaeffekter i det danske regnskab, så vi bevæger os imod en opfyldelse af vores mål i 2020.

Kl. 10:47

Så bliver 2014 også året, hvor regeringen fremsætter et forslag til en klimalov. Klimaloven bliver en proceslov, der skal skabe gennemsigthed i klimapolitikken gennem faste rammer for overvågning og status, og den vil bl.a. komme til at indeholde en lovfæstet årlig klimaredegørelse. Jeg glæder mig til at fremsætte lovforslaget for Folketinget og få en diskussion af det.

Som det også fremgår af regeringens klimaplan, går den danske klimapolitik på to ben, det nationale ben og EU-sporet. Ser vi ud over landets grænser på EU, vil der i 2014 også potentielt ske en masse, der har betydning for vores udledninger i 2020, og i den sammenhæng står vi ikke uden indflydelse. Europa-Kommissionen arbejder lige nu på et udkast til en reform af EU's kvotesystem. Det er en dansk prioritet, at det såkaldte ETS-system, kvotesystemet, fungerer efter hensigten. Intentionen er jo, at systemet skal give et mærkbart prissignal til klimavenlige investeringer og færre udledninger. Vi har lagt os i selen for at få opfyldt vores ønske om en øget og stabiliseret pris på CO₂-kvoter. Vi forventer desuden, at Kommissionen her i starten af 2014 kommer med et udspil til en klima- og energipolitik med målsætninger for EU i 2030. Ambitiøse EU-målsætninger vil støtte op om den danske indsats og øge eksportmarkedet. Vi ser frem til at se det endelige forslag fra Kommissionen. Vi vil forsøge at påvirke det i en ambitiøs retning og indgå stærkt i forhandlingerne.

Lad os give danskerne den klimapolitik, de fortjener og ønsker. Danmark ønsker ambitiøse EU-mål i 2030 og en reform af kvotesystemet i Europa, og vi ønsker frem for alt en klimapolitik, der ikke i 2014 og derefter anskues isoleret. Regeringen mener, at en klimapolitik, der er integreret i de relevante sektorpolitikker, er en robust klimapolitik og en politik, der virker bedst på den måde.

Det viser også den internationale anerkendelse af den danske politik, vi har fået i de sidste år. I 2013 fik Danmark en topplacering i World Economic Forums vurdering af energisystemets bidrag til økonomisk vækst og høj forsyningssikkerhed, og vi blev tildelt Verdensnaturfondens globale pris, Gift to the Earth, fordi vi har verdens mest ambitiøse klima- og energimål. Det siger noget om vores model, at omstilling, grøn bevidsthed og god forretning og økonomi kan gå hånd i hånd. Hvis vi fortsætter på den måde, vil Danmark ikke alene få økonomisk gavn af omstillingen. Vi vil også tjene som det eksempel, omverdenen vender sig mod, når de leder efter robuste, levedygtige og økonomiske løsninger på klimaudfordringen. Mange tak.

Kl. 10:50

Formanden:

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 10:50

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg skal takke for ministerens besvarelse. Jeg er da selvfølgelig særlig glad for den klare tilkendegivelse, der kom fra ministeren, om, at vi kan forvente, at der kommer et forslag til klimalov i 2014, og at det forslag også vil være i overensstemmelse med de løfter, der lå i regeringsgrundlaget, om, hvordan en klimalov skal skrues sammen, og hvordan man vil sikre, at den ikke bare skaber rammerne for, at der bliver nogle forpligtende målsætninger, men også sikrer, at der hele tiden bliver en evaluering, der gør, at man kan korrigere og gennemføre nye tiltag, hvis det bliver nødvendigt.

Det synes jeg selvfølgelig er positivt, ligesom jeg da heller ikke skal undlade at sige, at jeg jo deler ministerens glæde over, at det lykkedes et flertal i Folketinget at blive enige om at tage penge fra Nordsøolien og bruge dem til grøn omstilling i Togfonden. Det er efter min opfattelse rigtig godt og rigtig visionært, både hvad angår elektrificeringen af togdriften, bedre forhold for passagererne og muligheden for at flytte gods væk fra vejene og over på bane. Det er rigtig godt.

Vi ved jo også, at man, da man i regeringen oprindeligt i sit regeringsgrundlag lagde meget vægt på, at der skulle ske noget for at reducere CO₂-udslippet inden for transportsektoren, godt var klar over det, som mange også har sagt nu, nemlig at en ting er forbedringer af den kollektive trafik og bedre muligheder for at transportere gods via bane; noget andet er, at man også er nødt til at lave nogle indgreb, som rammer den individuelle biltrafik der, hvor der er gode alternativer i form af kollektiv trafik, og at det også indbefatter, at man gør det dyrere at transportere på en miljømæssig dårlig måde. Og på de områder har regeringen jo fuldstændig svigtet. Jeg tror sådan set, at man, når man kommer tættere ind på at skulle realisere tallene i 2020, så vil opdage, at man også bliver nødt til at tage det værktøj i anvendelse. Og jeg skal da bare for god ordens skyld sige, at der fra Enhedslistens side ikke vil være nogen tøven med at støtte regeringen, når det viser sig at være nødvendigt.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo er rigtigt, som ministeren siger, at vi har gennemført en meget bred energiaftale, som har tal, der er ambitiøse. Vi ved jo også, at vi i de kommende år kommer til at

diskutere, om energiaftalen i virkeligheden leverer det, vi har aftalt, nemlig en bestemt reduktion i forhold til CO₂-udslippet. For pointen er jo den, at forudsætningen om, at det at bruge biomasse er CO₂-neutralt, er gennemhullet. Jeg ved godt, der foregår en debat om, på hvilken måde man kan regne det ud, sådan at der stadig væk er en CO₂-reduktion, og i hvilken udstrækning man kan benytte sig af såkaldt bæredygtig biomasse og dermed opnå en reduktion, men enhver – enhver – opfattelse af, at der skulle være tale om en CO₂-neutral energiproduktion, er jo væk nu.

Det betyder i virkeligheden, at vi også, når vi snakker om energiaftalen, står over for en spændende udfordring, med hensyn til hvordan vi så kan få sat mere gang i nogle af de ting, som giver en sikker CO₂-reduktion. Det er også en af de ting, som bliver en spændende udfordring i 2014. Og hvis det viser sig at være vanskeligt og svært at komme igennem med det i forhold til det meget store antal partier, der er med der, pålægger det jo os andre, som har forpligtet os til at levere de 40 pct. i reduktion i 2020, en endnu større forpligtelse i forhold til at være ambitiøse og målrettede. Også der vil jeg gerne tilkendegive at der ikke skal mangle opbakning fra Enhedslistens side, når regeringen så går i gang med at realisere den politik, som man fastlagde i regeringsgrundlaget. For det, der jo er lidt ærgerligt – og det er derfor, der har bredt sig lidt nervøsitet mange steder – er, at det ligesom er gået lidt langsomt med at komme i gang.

Kl. 10:54

Når ministeren så peger på, at der heldigvis også findes ting, der foregår internationalt, må man vel bare i al stilfærdighed sige, at en af grundene til, at Danmark hele tiden bliver rost, er, at det går rigtig skidt internationalt. Og det er måske lidt svært at have den store optimisme, i forhold til hvad der kommer ud af de forhandlinger, der for tiden foregår i EU. Jeg er lidt nervøs for, at man er ved at lande på, at de mål, man får for 2030, bliver de mål, man burde have haft for 2020, hvis man skulle forsøge at leve op til de langsigtede målsætninger, man har. Men det ændrer jo ingenting ved, at det afgørende selvfølgelig er at medvirke til at sikre, at den danske regering også på det område fører en offensiv politik, og medvirke til at sikre, at der bliver truffet de nødvendige beslutninger her i Folketinget.

Derfor har vi da i Enhedslisten i forbindelse med forberedelsen af den her forespørgselsdebat været meget glade for at kunne konstatere, at det ikke bare er Enhedslisten og regeringspartierne, som er indstillet på at støtte, at vi får en klimalov, og støtte en reduktion i CO₂ på 40 pct. i 2020, men at Det Konservative Folkeparti også har tilslutte sig de to målsætninger. Det synes vi er rigtig godt, rigtig positivt og udtryk for en konservativ politik, når den er bedst; når man altså også tager ansvaret for fremtidens generationer ved at handle ansvarligt her og nu. Jeg kunne håbe, at det også kunne brede sig til andre borgerlige partier.

På den baggrund skal jeg fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og De Konservative, som lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget bakker op om regeringens mål om, at Danmarks udledninger af drivhusgasser i 2020 reduceres med 40 pct. i forhold til niveauet i 1990. Folketinget noterer sig derfor med tilfredshed, at regeringen planlægger at fremsætte forslag til en klimalov i 2014. Klimaloven skal sikre monitorering, evaluering af klimaindsatsen og større offentlighed om klimabeslutninger.

Folketinget konstaterer, at finansloven for 2014 indeholder tiltag, der reducerer udledningen af drivhusgasser med mindst 50.000 ton CO₂-ækvivalenter i 2020, og opfordrer regeringen til løbende at fremsætte forslag, der yderligere kan reducere udledningen af drivhusgasser med henblik på at nå målet om en 40 procents reduktion i 2020. Folketinget lægger vægt på, at klimaindsatsen skal skabe jobs

og ikke koste jobs. Det skal ske ved at gøre brug af moderne teknologier, sikre synergieffekter i alle sektorer og ved at sikre, at det danske erhvervsliv forbliver konkurrencedygtigt.»
(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Kl. 10:57

Formanden:

Det af hr. Per Clausen oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Ville hr. Lars Christian Lilleholt have en kort bemærkning? Ja.

Kl. 10:57

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har ligesom Enhedslisten også registreret, at ministeren i sin tale i dag sagde, at der kommer en klimalov i 2014. Skal der flertal for en klimalov i 2014 om 40 pct.s reduktion i 2020, er forudsætningen for et flertal jo, at Enhedslisten deltager i en aftale på området. Kunne ordføreren løfte sløret for, hvad det er for tiltag, Enhedslisten forestiller sig for at nå målet om 40 pct. i 2020?

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Per Clausen (EL):

Jeg nævnte jo sådan set allerede i min indledende tale, at vi mener, at der ud over en række forbedringer af den kollektive trafik og forbedringer af mulighederne for at transportere gods på bane er brug for at lave indgreb over for den individuelle biltrafik, og vi mener, at der er behov for at lave indgreb over for den transport af gods, der foregår på en miljømæssigt u hensigtsmæssig måde. Men jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at regeringen jo har fremlagt et meget omfattende idékatalog, og i det idékatalog kan vi sagtens finde muligheder for at gennemføre den reduktion.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 10:58

Lars Christian Lilleholt (V):

I regeringens udspil til en klimalov var der 78 forskellige forslag, og der var bl.a. også forslag om fjernelse af kørselsfradraget, forslag om øgede brændselsafgifter og en lang række forslag til nye afgifter. Forestiller Enhedslisten sig, at det også kunne indgå i en kommende klimalov?

Kl. 10:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:58

Per Clausen (EL):

Altså, vi starter jo ikke nogen forhandlinger med at afvise nogle forslag, regeringen har; dem diskuterer vi selvfølgelig med regeringen. Men om dette kommer til at indgå eller ej, ved jeg jo ikke.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Mikkel Dencker (DF):

Jeg hæftede mig ved, at Enhedslisten mener, at en af vejene til, at man opnår den her CO₂-reduktion på 40 pct. om 6 år, er – sådan som

jeg hørte det – ved indgreb over for bilismen. Er det ikke rigtigt forstået?

Så er det, jeg vil høre: Hvor skrappe midler vil Enhedslisten bruge for at opnå, at det skal være den løsning med indgreb over for bilisterne? For jeg er jo bekendt med, at Enhedslisten sidder i en gunstig position over for regeringen. Enhedslisten sidder i en meget magtfuld position – en position, som Dansk Folkeparti godt kender til. Så vi kender jo godt mulighederne for at presse en ting igennem. Vil Enhedslisten også bruge hårde midler for at få det her igennem, eller er det bare noget, man siger her, og så går man med på noget andet i stedet for, når det kommer til realitetsforhandlingerne?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Per Clausen (EL):

Jeg ved godt, at hr. Mikkel Dencker helst vil afsløre, at Enhedslisten vil stille nogle rabiate krav, eller helst vil afsløre, at Enhedslisten er et slapt parti, der bøjer nakken. Så jeg vil nøjes med at svare ærligt. Det er sådan, at Enhedslisten har det grundsynspunkt, at f.eks. en betalingsring omkring de store byer ville være en rigtig god idé. Det er sådan, at Enhedslisten har den holdning, at kørselsafgifter ville være en rigtig god idé. Det vil vi selvfølgelig tage med til forhandlingerne med regeringen, men det afgørende for os er, at vi laver aftaler, som kan gøre os overbevist om, at vi kan nå de 40 pct.s reduktion i 2020.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:00

Mikkel Dencker (DF):

Jamen det, jeg fisker lidt efter, når hr. Per Clausen nævner, at indgreb over for bilismen er løsningen, som Enhedslisten ønsker, er: Er det så løsningen? Er det den eneste løsning, eller er det bare noget, man siger for at tilfredsstille vælgerne på Nørrebro, og så laver man noget andet med regeringen? Eller vil man bruge den magtposition, man har, til at presse det her igennem over for regeringen?

Jeg ved godt, at Enhedslisten ikke bruger sin magtposition så effektivt, som Dansk Folkeparti gjorde, men hvis man nu begyndte på det, kunne man jo faktisk sætte magt bag ordene og presse det her igennem. Vil man det?

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Per Clausen (EL):

Altså, nu har jeg personligt ikke nogen særlig interesse i at gøre vælgerne på Nørrebro glade – mine vælgere befinder sig i en anden del af landet – men selvfølgelig hjælper jeg da gerne mine venner her i København – så det skal ikke komme an på det.

Men jo, Enhedslisten har faktisk den opfattelse, at ud over de tiltag, der skal være på transportområdet, kan der også gennemføres tiltag i forhold til den måde, vi behandler vores affald på, så man bruger genanvendelse i forhold til affaldet. Vi mener også, at der i forhold til landbrugs- og fødevarerproduktionen kan opnås nogle store resultater, hvad angår at reducere CO₂-udslippet. Så der er mange steder, der kan opnås resultater. Transportsektoren er bare det sted, hvor man kan konstatere at udviklingen er gået entydigt i den forkerte retning i alle årene. Så derfor er det ret oplagt at kigge på det.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Lars Christian Lilleholt som Venstres ordfører.

Kl. 11:01

Kl. 11:02

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne takke Enhedslisten for at have taget initiativ til den her debat om, hvilke konkrete initiativer regeringen vil tage for at opfylde sin egen målsætning om at reducere udledningen af CO₂-udslippet med 40 pct. i 2020. Det er jo ikke noget nyt forslag. Både før valget og i regeringsgrundlaget så vi jo det her helt konkrete forslag om at reducere CO₂-udledningen i 2020 med 40 pct.

Man kan vel godt på en dag som denne sådan lidt frækt sige, at det her jo er et af de få valgløfter, som regeringen har i sinde at gennemføre. Betalingsring og barselsfond til mænd og lavere priser i den kollektive trafik er jo enkelte ud af den lange række af løfter, som regeringen er løbet fra, men det her forslag skal med vold og magt gennemføres.

Problemet er for Venstre, at regeringen er parat til at gøre det her helt isoleret og helt uden at se det i forhold til, hvad der sker i EU. For Venstre er det helt afgørende, at klimamålene fastsættes i EU, så vi undgår dansk enegang, der alene kommer til at koste danske forbrugere masser af penge og dansk erhvervsliv konkurrenceevne. Regeringen vil – fuldstændig løsrevet fra, hvad der sker i EU-landene omkring os – op på en CO₂-reduktion i 2020 på 40 pct. i forhold til 1990.

Men hvordan vil regeringen nå de 40 pct.? Det savner vi i allerhøjeste grad svar på. Og vi savner også svar på, hvem der skal betale regningen for 40-procentsmålsætningen. Er det de private husstande, der over el- og varmeregningen skal belastes med yderligere skatter og afgifter? Er det erhvervslivet, der skal pålægges yderligere omkostninger? Hvor mange job kommer det her til at koste? Og hvor mange flere danske virksomheder skal flytte deres produktion ud af landet, fordi der væltes stadig større skatter og afgifter over på dem?

Hvad er det, regeringen vil? Det fik vi måske lidt af et svar på sidste år, da regeringen præsenterede sin klimaplan: Fjernelse af befordringsfradraget, nedsættelse af tophastigheden på motorvejen, nye afgifter på diesel og benzin, kørselsafgifter, låg på gylletanke, flere afgifter på kunstgødning – og det er blot nogle af de forslag, regeringen kom med.

Mange af forslagene var i øvrigt dyrere, end regeringen i første omgang havde regnet sig frem til. Forundringen var jo ret stor her i Folketinget, da fødevareministeren, få uger efter at regeringen havde præsenteret sin plan, sort på hvidt skrev, at flere af virkemidlerne var langt dyrere, end det fremgik af regeringens egen klimaplan. Så der er rigtig mange spørgsmål, der svæver i luften.

Regeringen er da også siden løbet fra en lang række af forslagene, og vi savner derfor stadig svar på, hvem der skal betale regningen. Det eneste, der står fast for regeringen, er, at CO₂-reduktionen skal op på 40 pct. i 2020, koste hvad det vil. Men hvordan målet skal nås, og hvem der skal betale, savner vi stadig væk at få svar på. For gratis bliver det ikke.

I en tid, hvor jobbene siver ud af Danmark, er kuren ikke flere skatter og afgifter, hverken for danskerne eller for dansk erhvervsliv. Det koster danske arbejdspladser, og det gør det dyrere at være dansker. Tværtimod har vi brug for at sænke skatter og afgifter, så vi kan forbedre virksomhedernes konkurrenceevne.

Så i modsætning til Enhedslisten, der har rejst den her forespørgsel for at presse regeringen til at øge udgifterne for erhvervslivet og for de private husstande, er Venstres ærinde, at vi vil bringe mere

grøn realisme ind i klima- og energidebatten. Der skal være en sammenhæng mellem målene i energipolitikken og de midler, vi har til rådighed. Den grønne omstilling skal ske på en måde, som er fornuftig set i forhold til udviklingen i Danmark og landene omkring os.

Vi enedes i 2012 bredt i Folketinget om en meget ambitiøs klima- og energiplan, som bringer CO₂-reduktionen op på 34 pct. i 2020. Det er ekstremt meget. Opgaven er nu at få de øvrige EU-lande med på toget og at få resten af verden til at gå samme vej. Opgaven og udfordringen er ikke dansk enegang.

Kl. 11:07

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:07

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det lyder simpelt hen som en røst fra en mørk fortid. Vi har lige tilbragt en uge i Kina, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge Venstres ordfører om sammenhængen mellem arbejdspladser og den grønne omstilling, hvor Danmark netop er gået foran. Hvad er det for nogle arbejdspladser, som Venstre har noget imod vi har derude, og som i øvrigt også skaber arbejdspladser i Danmark? Vi har siddet til det samme møde i Kina, hvor Danfoss fortalte os, at 45 pct. af det overskud, de laver i Kina, ryger direkte hjem til Danmark og skaber danske arbejdspladser. Altså, vi har også været til møde med LOGS-TOR derude – en god dansk virksomhed – som skovler penge ind på, at Danmark er gået foran.

Deres entydige bemærkning til os derudefra – og det vil jeg gerne bede Venstres ordfører om at bekræfte – var, at det, at Danmark er gået foran, betyder, at vi har en særlig strategisk position i forhold til det gigantiske kinesiske marked. Det er derfor, Danmark er interessant. Det vil jeg gerne bede Venstres ordfører bekræfte. Det her skaber danske arbejdspladser. Det andet er en myte tilbage fra 1990'erne.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Er det sådan, at Venstres ordfører og Venstres position virkelig er, at Danmark aldrig skal gå foran i forhold til EU?

Kl. 11:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:08

Lars Christian Lilleholt (V):

[Lydudfald] ... markant foran. Vi er blandt de lande i Europa, som har den største CO₂-reduktion. Vi er blandt de lande i Europa, som har den mest ambitiøse klima- og energipolitik. Vi ligger langt foran en lang række andre europæiske lande. Det ønsker Venstre at vi fortsat skal gøre i Danmark. Det er vores målsætning, at Danmark også fremadrettet skal have en ambitiøs klima- og energipolitik.

Men for os er det afgørende, at det er en klima- og energipolitik, som er realistisk og gennemførlig, og som dansk erhvervsliv og de danske forbrugere er i stand til at betale regningen for. Og det er også afgørende, at der i Danmark fortsat er plads til virksomheder, der har et højt energiforbrug og er energitunge. Det er helt afgørende for os, at der i vores klima- og energipolitik også er mulighed for at have den slags produktion i Danmark, og på grund af det, vi oplever her, frygter vi, at det, at Danmark går så langt foran de øvrige lande, risikerer at komme til at koste danske arbejdspladser. 34 pct.s CO₂-reduktion i 2020 er et meget, meget flot mål.

Kl. 11:09

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:09

Kl. 11:12

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I ordførertalen sagde Venstres ordfører, at vi skal forhandle de her ting i EU. Nu siger Venstres ordfører så: Vi går allerede langt foran. Det synes jeg jo er lidt forvirrende. Skal vi gå foran, eller skal vi ikke gå foran? Skal det være internationalt, hvor alle går i samme takt, eller skal Danmark faktisk ligge foran?

For Socialdemokratiet er det fuldstændig afgørende, at Danmark går foran, og jeg synes da, det er en lille smule rystende, hvis Venstre – efter at man har været ude at besøge danske virksomheder i Kina – har den konklusion, at vi skal sige til Danfoss, LOGSTOR, Vestas, Novozymes og alle de andre store danske virksomheder, som tilsammen nu lander milliardkontrakter ude i Kina, at beskeden til dem og til alle de danske medarbejdere, der går og er nervøse for at miste deres arbejde, er, at Venstre da er ligeglade med det. Man vil ikke det her grønne noget. Vi skal forhandle det i EU, og ligegyldigt hvor uambitiøs man er i EU, skal vi sørge for, at vi ikke går i en hurtigere kadence end EU. Eller vil Venstre være med til at gå foran?

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Lars Christian Lilleholt (V):

EU skal gå foran. Og for os er det afgørende, at den danske regering bruger kræfter på at få de øvrige EU-lande op på samme niveau som Danmark i stedet for at bruge en masse kræfter på at få Danmark til at ligge adskillige år foran de øvrige EU-lande. Det vil nemlig betyde, at dansk erhvervsliv ikke kommer til at miste konkurrenceevne. Det, vi oplever her, er jo, at regeringspartierne sammen med Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti er i gang med at pålægge dansk erhvervsliv yderligere omkostninger. Og det frygter vi kommer til at koste danske arbejdspladser. Der er i den grad brug for at forbedre rammevilkårene for dansk erhvervsliv – ikke svække dem.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig – for at få at vide, hvordan Venstres politik udvikler sig – at spørge hr. Lars Christian Lilleholt, om det også var urealistisk, da tidligere statsminister Fogh Rasmussen udtalte, at Danmark skulle være fossilfrit i 2050. Hvis man skal være det i 2050, så skal man jo nok i gang. Jeg vil bare høre, om det også var urealistisk.

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Lars Christian Lilleholt (V):

Til hr. Per Clausen vil jeg sige, at det ikke var og ikke er urealistisk. Det er jo en del af klima- og energiaftalen fra 2012, at vi langsomt bevæger os i retning af at blive fri af de fossile brændsler. Og den målsætning om, at vi er fri af de fossile brændsler, kul, olie og naturgas, i 2050, bakker Venstre fortsat op om.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Men hr. Lars Christian Lilleholt er ikke nervøs for at overlade til fremtidige generationer af Venstrepolitikere at sikre, at det mål bliver opfyldt. Sagen er jo, at hvis vi ser på, hvordan udviklingen er i dag, så ser vi, at udviklingen også i Danmark går så langsomt, at det skal gå betydelig hurtigere i fremtiden. Derfor kan jeg godt blive lidt usikker på, om hr. Lars Christian Lilleholt kun går ind for ambitiøse mål, når bare de er så langt ude i fremtiden, at han er sikker på, at han aldrig får noget ansvar for dem. Men dem, der er her lige her og nu, vil han ikke påtage sig ansvaret for.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Lars Christian Lilleholt (V):

Udviklingen går ganske fornuftigt i Danmark. Den tidligere regering bragte os op på en vedvarende energi-andel på omkring 30 pct i 2020. Ved den seneste energiaftale fra 2012 når vi op på 34 pct. i 2020. Det vil sige, at over en 10-15-årig periode har vi mere end fordoblet andelen af vedvarende energi i vores energiforsyning. Vi er blandt de lande i Europa, som har den højeste andel af vedvarende energi i vores energiforsyning, og med 34 pct. i 2020 er vi ganske godt på vej.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Steen Gade (SF):

Tak. Hvis Venstre fastholder målet om 2050, som hr. Per Clausen nævnte, vil Venstres ordfører så bekræfte, at hvis man nu trækker en linje fra der, hvor vi er i dag, og hen til 2050, så når man 40 pct. lige omkring 2020, og at det er en fuldstændig logisk gennemførelse af det mål, som Anders Fogh i sin tid fik et nærmest enigt Folketing til at bakke op om?

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvis vi fortsætter de initiativer, vi har taget, og hvis den fordobling af vedvarende energi-andelen, som vi har oplevet i den seneste 10-årige periode, fortsætter frem mod 2050, er vi overbevist om, at vi når målsætningen om at være fri af fossile brændsler i 2050. Nu er det også sådan, at vi ikke har noget religiøst forhold til, om vi lige når 98 pct. eller 90 pct. i 2050. For os er det afgørende, at retningen er den rigtige. Og retningen er den rigtige.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Kl. 11:14

Steen Gade (SF):

Jeg forstår, at når hr. Lars Christian Lilleholt ikke vil svare mig præcist, er det, fordi jeg har ret i, at 40 pct. er den helt præcise gennemførelse af det mål, som hr. Anders Fogh Rasmussen i sin tid satte for Danmark. Så vi følger faktisk det mål.

Men vi skal jo lave så meget andet inden 2020. Vi skal lave en masse anden politik. Siger Venstre virkelig, at når vi skal lave noget andet politik, f.eks. inden for landbrugsområdet, som vi skal lave alligevel, f.eks. fordi vi er nødt til det på grund af EU og har bundet os til det, så skal vi ikke prøve at få nogen CO₂-gevinster ud af det?

Det, vi andre siger, er jo: Få så mange fornuftige CO₂-reduktionsgevinster som muligt, når vi laver anden politik, fra det ene område til det andet. Det er jo det, der er pointen i det, ministeren har fremlagt her, og det siger Venstre bare nej til. Jeg vil sige, at det er det samme som at koble sund fornuft fra.

Kl. 11:15

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:15

Lars Christian Lilleholt (V):

Der skal netop være sund fornuft i de ting, vi laver på det her område. For os er det selvfølgelig også sådan, at der er nogle lavthængende frugter, som det er fornuftigt at tage, så er vi selvfølgelig helt bevidste om at gøre det. Og så kunne det måske erstatte nogle af de dyrere tiltag, som vi har gennemført. Det ville jo være ganske fornuftigt. Men er der tiltag, som er som lavthængende frugter, og som ikke koster noget at gennemføre, så lad os da hellere gennemføre dem i dag end i morgen.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak til ordføreren. [Lydudfald]

Kl. 11:16

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

[Lydudfald]... Jamen så vil jeg da starte med den sunde fornuft. Set med socialdemokratiske briller er der sund fornuft i at lave arbejdspladser på et område, som i øvrigt samtidig gavner en dagsorden, som vi alle sammen burde ville fremme, nemlig at vi får lavet en reduktion af vores CO₂-udslip til gavn for klimaet. Det er sund fornuft, at der er blevet skabt 100.000 arbejdspladser i Danmark – 100.000 arbejdspladser – inden for den grønne teknologi. Det er sund fornuft, når vi har mere end seksdoblet vores eksport på det her område, og der tæller vi jo endda ikke de arbejdspladser med, der er blevet skabt rundt omkring i danske virksomheder på de fabrikker, der er bosat f.eks. i Kina, hvor vi lige har været på besøg. En del af det overskud ryger jo hjem til Danmark og får skabt arbejdspladser i Danmark. Det er sund fornuft! Og jeg begriber ikke, at vi kan se Venstre stå heroppe og fra talerstolen sende den besked til de 100.000 medarbejdere i Danmark, hvoraf rigtig mange naturligvis går og er usikre på deres jobsituation, fordi vi har en krise, at – og så pakker man det ind i sådan noget med grøn realisme – vi ikke skal gå foran i forhold til de andre EU-lande. Vi har vores førerposition i verden, *fordi* vi er gået foran.

Når vi sidder over for de kinesiske politikere, eller hvad man nu skal kalde dem i det der mærkelige samfund, de har derovre, siger de jo til os, at vi er deres strategisk vigtigste samarbejdspartner, fordi vi er gået foran, fordi vi har fået nogle ting til at fungere her i Danmark, fordi de kan bruge os som modelland. Men Venstres besked til de 100.000 medarbejdere i Danmark er, at det går man ikke specielt meget op i, vi skal bare gøre ligesom de andre EU-lande. Jamen hvis vi gjorde det, hvorfor i alverden skulle Danmark så være interessant? Hvorfor overhovedet lege med den her lille miniputstat, som er på størrelse med en mellemstor kinesisk provins? Det vil de da ikke gøre.

Ja, men tak til Enhedslisten for at stille dagens forespørgsel. Det er selvfølgelig vigtigt, at vi fastholder, at vi skal reducere vores

CO₂-udslip i Danmark, og der er rigtig meget på spil for Danmark, og der er rigtig meget på spil også for verdenssamfundet, fordi vi ved, hvilke konsekvenser klimaforandringerne vil få for vores klode. Nogle gange synes jeg sådan set, at hele den her debat om klimaforandringer drukner i grafer og paragraffer og kurver og alt muligt andet. Men i virkeligheden synes jeg, der var en erhvervsleder, derovre hos Dansk Industri fik sagt det meget præcist i forbindelse med et stort internationalt møde, der var om den grønne omstilling her i Danmark.

Han sagde: Der er fire tal, og det første af de fire tal er 1½. Det er, fordi vi i øjeblikket, os mennesker på kloden, bruger 1½ gang den energi og de ressourcer, som kloden faktisk har til rådighed. Vi har jo ikke 1½ gang, vi har 1 gang. Det har vi altid haft, og sådan vil det selvfølgelig også være i fremtiden. Det næste tal, han nævnte, var 3, og det er, fordi der i løbet af de næste par årtier er 3 milliarder mennesker, der står over for at skulle træde ind i den globale middelklasse. Det synes vi jo i Socialdemokratiet er ganske fantastisk. Tænk, at det lykkes at få hævet så stor en del af verdens befolkning ud af fattigdom og armod og ind i en global middelklasse. Men man kan nok regne ud, at når vi allerede nu bruger 1½ gang jordens ressourcer, bliver det jo ikke nemmere i fremtiden, når 3 milliarder mennesker skal ind at blive en del af den middelklasse, hvis forbrug vi kender nok så godt her i Danmark. Vi har kun én planet! Det næste tal er 6.

Hvorfor er det interessant i den her sammenhæng? Det er det, fordi vi har kursen rettet mod en stigning på 6 grader i verdens temperatur. Det er jo sådan, at når først man har lagt en kurs, er der en tendens til, at man også når frem, medmindre man anlægger en ny kurs. Det sidste tal er 12, og det er sådan set nok så relevant, særlig når man lige har været i Kina. For 100 år siden var der kun 12 byer i verden, der havde mere end 1 million indbyggere. For 100 år siden! En del af os, der sidder her i Folketingssalen i dag, har lige været af sted på besøg i et antal byer, der har væsentlig mere end 1 million indbyggere, og hvis navne de fleste af os ikke kendte på forhånd, før vi fik programmet. Udviklingen er gigantisk på det her område, folk træder ind i middelklassen, verden urbaniseres, vi bliver nødt til at tage os af de problemer, der kommer i kølvandet på det, ikke alene hvad angår energi, men også hvad angår naturressourcer.

Jeg oplevede jo i Kina – og det undrer mig, at det ikke er samme oplevelse, Venstres ordfører er kommet hjem med – hvordan de kigger på Danmark, når vi taler om klimaspørgsmålet. Det er vores løsninger, de efterspørger, det er vores viden, det er vores produkter, de vil købe. Det er Danmarks internationale status som et klimaforgangssland, der skaber danske arbejdspladser. Det er her, de kigger til, når der skal laves fjernvarme, det er her, de kigger til, når der skal laves ventiler på fjernvarme, fordi det er her, vi har forsøgt det før, det er her, vi har lavet den grønne omstilling i praksis. Derfor er målsætningen på 40 pct. efter min bedste overbevisning ikke alene et gode for Danmark, når det handler om klimaet, men det er det ved gud i lige så høj grad, når det handler om at skabe danske arbejdspladser. Jeg ville ønske, at der var flere partier end kun De Konservative i den borgerlige lejr, der kom med ind i kampen og så det her som en mulighed for at skabe et industrieventyr for Danmark i det her årtusind også.

Kl. 11:21

Formanden:

Der er et par korte bemærkning. Først er det hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 11:21

Lars Christian Lilleholt (V):

Ordføreren har travlt med at skælde Venstre ud, og ordføreren er også meget optaget af, hvad der sker i Kina. Det er vi også i Venstre. Men ordføreren er overhovedet ikke optaget af, hvad der sker i Danmark. I går opsigde Danish Crown 800 medarbejdere, heraf 483 i

det område, hvor ministeren selv er valgt, nemlig på Fyn. Danish Crown henviste til, at en af årsagerne var, at rammevilkårene i Danmark er for ringe.

Mener ordføreren ikke, at det at skulle op på 40 pct.s reduktion i 2020, nye skatter og afgifter, højere energiafgifter, nye brændselsafgifter, fjernelse af kørselsfradraget og en lang række andre tiltag, som regeringen har foreslået, vil forringe dansk erhvervslivs konkurrenceevne yderligere og medføre en risiko for, at endnu flere mennesker kommer til at miste deres arbejde?

Er opgaven ikke tværtimod at sikre rammevilkår, som betyder, at danske arbejdspladser kan blive i Danmark, frem for at de skal sendes ud af landet?

Kl. 11:22

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:22

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Hvad angår slagteriet i Faaborg og i øvrigt en række slagterier før da, mener jeg sådan set, at der er tale om, at tyskerne i øjeblikket løntrykker. Og jeg mener sådan set, at svaret på det løntrykkeri, der foregår fra tysk side, ikke er, at vi skal ind i sådan en nedadgående skrue, hvor lønmodtagere konkurrerer mod lønmodtagere. Det er da snarere, at man snart i fagbevægelsen får skabt en situation, hvor man kan forhandle overenskomster i fællesskab med de lande, hvor der nu er fri bevægelighed over grænserne. Det mener jeg sådan set er svaret på den udfordring. Jeg tror, at det er en diskussion, der hører hjemme i Arbejdsmarkedsudvalget eller Beskæftigelsesudvalget og ikke i Klimaudvalget.

Så vil jeg sige, at jo, jeg holder øjnene stift rettet mod, hvad der foregår i Danmark. Jeg kan sige, at jeg var på besøg hos Carlsberg i Fredericia, som jo kunne fortælle, at deres energiomkostninger er lige så store som deres lønomkostninger. Mon ikke det er lettere for dem, at vi går ind og kigger på, hvordan man kan energieffektivisere og dermed reducere deres energiomkostninger ganske betragteligt, end det er at skulle gå ind og erodere selve livsgrundlaget for ganske almindelige danske lønmodtagere?

Kl. 11:24

Formanden:
Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 11:24

Lars Christian Lilleholt (V):

Danish Crown pegede jo på, at det er rammevilkårene i Danmark, man ønsker at få kigget på. Et af de områder, som vi har mulighed for at kigge på, er jo energiafgifterne. Løn- og arbejdstidsforhold og lignende har vi jo ikke som politikere samme muligheder for at regulere. Er ordføreren ikke enig i, at der er brug for at kigge på rammevilkårene og få reduceret energiafgifterne, således at vi i større udstrækning bliver konkurrencedygtige med de omkringliggende lande?

Kl. 11:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:24

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg mener, at det, der foregår, er løntrykkeri. Jeg tror egentlig ikke, jeg kan sige det mere præcist. Jeg synes også, at det skulle være til at forstå, at når man har gjort det i Tyskland, at man har fået lavtlønsjobbene ned på så få penge, så få euro i timen, så kan vi jo pille ved rammevilkår herfra og til juleaften. Det kan vi da godt kigge på. Det

er da altid en god idé. Det løser ikke problemet. Danske virksomheder vil være under massivt pres, så længe tyskerne har folk gående for så få euro i timen, som de har. Det var også et problem i gamle dage. Der var det jyderne, der kom til København. Det gør de i øvrigt endnu – det må man bare ikke sige, for så bliver jyderne sure – og så underbyder de københavnske arbejdskraft. Der er kun ét svar på det, og det er at sørge for at forhandle i fællesskab med hinanden.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg har forstået, at Socialdemokratiets ordfører har været i Kina og nu er meget optaget af, hvordan man skaber arbejdspladser i Kina. Jeg befinder mig i Danmark, også mentalt, og interesserer mig for den konkrete virkelighed, vi har her i Danmark.

Jeg hørte, at Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, talte om, at han anså, at vejen til den her næsten guddommelige 40-procents CO₂-reduktion skulle gå igennem, at man skulle lave tiltag over for bilisme. Er det noget, som Socialdemokratiet deler? Kunne man forestille sig, at betalingsringen blev gravet frem igen, eller var det andre tiltag over for bilisme, som skulle føre os frem til de her meget fine 40 procent, som regeringen og Enhedslisten og nu også De Konservative synes er en fantastisk idé? Den konkrete virkelighed for danske bilister interesserer mig en del. Så er det noget, som vi kan forestille os bliver hevet frem af gemmerne igen – betalingsringen, højere brændstofafgifter eller andre ting til at nedbringe folks lyst eller økonomiske evne til at køre bil?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Lad mig tage fat i det første, hr. Mikkel Dencker sagde. Jeg tror måske, at det ville gavne danske lønmodtagere, hvis også Dansk Folkeparti kiggede en lille smule ud over landets grænser.

Som jeg sagde tidligere i dag, tager Danfoss 45 pct. af deres overskud hjem til Danmark og skaber danske arbejdspladser. Men det kan selvfølgelig være, at Dansk Folkeparti er fuldstændig fløjten-de ligeglade med alle de mennesker, der arbejder i Danmark på Danfoss. Det skal jeg ikke kunne svare på, men det kan hr. Mikkel Dencker måske komme tilbage til, hvis han har tænkt sig at tage en republik mere.

I forhold til det med transporten vil jeg sige, ja, på et eller andet tidspunkt skal vi stille os. Jeg synes ikke, at f.eks. elbiler er specielt lovende, som det er nu. Jeg tror ikke på, at vi kan lave en meget stor og massiv omstilling af den danske bilpark, før der er biler, der lever op til samme standard som de biler, vi kører rundt i dag. Men jeg tror sådan set, at Enhedslisten har fuldstændig ret i, at på et tidspunkt skal vi have løst den udfordring, at biler, ikke bare i Danmark, men i hele verden, udleder utrolig meget CO₂. Det er et problem, vi skal have løst. Jeg mener ikke, at vi teknologisk er nået dertil, at vi i 2014 kan omstille den danske bilpark til at blive grøn. Vi har ganske simpelt ikke de biler, der skal til.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:27

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte, at Dansk Folkeparti går op i, at danske virksomheder kan skabe danske arbejdspladser i Danmark, modsat Socialdemokratiet, som synes, at det er vigtigst, at man kan skabe nogle arbejdspladser i Kina. Det var det, jeg forstod på de indledende bemærkninger. Så det er jo en af forskellene, og det håber jeg da at vælgerne lægger mærke til.

Jeg bliver bare bekymret, når et parti som Enhedslisten med den parlamentariske position, de har, og jo det eneste parti, som egentlig kan gå ind og sikre de her 40 pct.s nedbringelse af CO₂, går ind og taler om tiltag over for bilisme. Så vil jeg bare høre, om det er noget, Socialdemokratiet vil afvise, eller om man kan forestille sig, at der bliver gjort tiltag over for biler i Danmark, for at de skal holde op med at køre rundt i deres benzin- og dieseldrevne køretøjer.

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti har det med indimellem at lytte til tingene, på samme måde som fanden læser Bibelen. Jeg synes egentlig, at jeg sagde ret præcist og hele vejen igennem har sagt, at det, vi får ud af de arbejdspladser, der er ude i Kina, jo er, at overskuddet kommer hjem til Danmark. Derfor burde Dansk Folkeparti kere sig en hel del mere om, hvad der foregår derude. Nu var der jo så en repræsentant for Dansk Folkeparti med, og det kunne være, at man skulle have sådan en intern drøftelse af konklusionerne oven på det besøg.

Jeg mener, at det er fuldstændig afgørende, og regeringen mener, at det er fuldstændig afgørende for, at vi kan komme i en situation, hvor der også er danske industriarbejdspladser i fremtiden. Der er jo nogle, der lever i sådan en vrangforestilling om, at vi skal leve af viden og innovation. Vi tror også på, at man skal leve af industri, og den type arbejdspladser skaber man bedst, hvis man også stadig væk kan finde ud af at handle med omverdenen, som jo gerne er dem, der skal købe ens produkter.

Så i forhold til det med transporten tror jeg egentlig at jeg gav et ret præcist svar til at starte med. Jeg kan ikke se for mig, at man i 2014 kan omstille bilparken til at være grøn.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil indlede med at sige, at Dansk Folkeparti ikke deler præmissen for denne forespørgselsdebat, som forespørgerne fra Enhedslisten har, nemlig at det er vigtigt, at vi i Danmark reducerer vores CO₂-udslip med 40 pct. i 2020 sammenlignet med udslippet i 1990.

Det er velkendt, at regeringen har en ambition om en nedbringelse til 40 pct., som Enhedslisten jo så bakker op om. Som jeg forstår Enhedslisten, er formålet med debatten i dag at få regeringen til at forklare, hvordan man vil opnå målet på de 40 pct. Regeringen har selv meldt ud, at man har opnået en reduktion på 34 pct. i 2020, hvis bare man realiserer de initiativer, der allerede er planlagt. Så denne debat handler jo så om de sidste 6 pct., som jeg kan forstå på forespørgerne åbenbart er meget, meget vigtige at opnå.

I Dansk Folkeparti deler vi ikke regeringen og Enhedslistens CO₂-ambitioner. I Dansk Folkeparti finder vi det derfor heller ikke særlig vigtigt at have detaljerede planer for de yderste marginale 6 pct. af regeringens ambition. Tværtimod vil Dansk Folkeparti advare imod, at man lader sig forblænde af et bestemt tal og med hovedet under armen tager en række dyre beslutninger blot for at nå det her tilfældige tal på 40 pct.

I Dansk Folkeparti mener vi, at Danmark allerede er gået meget langt – og nok også for hurtigt – ud ad CO₂-reduktionens vej. Konsekvensen er og bliver, at der spares på CO₂, uden at man ved, om det har en målbar effekt på klimaet. Til gengæld er der en usvigelig sikker målbar effekt på danske husholdninger og på dansk erhvervsliv. Når alle her i landet tvinges til at betale til en dyr produktion af CO₂-neutral energi, er det eneste sikre, at der er en stor regning, der skal betales. Det går ud over almindelige danskere, som betaler for meget for deres energi, og det går ud over erhvervslivet, som mister konkurrenceevne over for udlandet.

Men selv om Dansk Folkeparti mener, at yderligere CO₂-reduktioner er overflødige, så har vi noteret os, at regeringen ufortrødent arbejder videre med at spare de sidste 6 pct. Til det formål har regeringen fået fremstillet et såkaldt virkemiddelkatalog, som udkom i august sidste år. Det indeholder en lang række forslag til, hvordan de sidste 6 pct.s besparelse kommer i hus. Lad mig sige det med det samme: Langt, langt størstedelen af forslagene kommer regeringen til at gennemføre uden Dansk Folkepartis opbakning. Forslaget om at forhøje afgifterne på brændstof til biler, fjernelse af befordringsfradraget og nedsættelse af hastigheden på motorvejene er forslag, som vi i Dansk Folkeparti må tage afstand fra. Det er forslag, som vil have en utvetydig negativ indflydelse på den enkelte danskers økonomi, og som vil betyde, at det vil blive dyrere og mere besværligt at gå på arbejde. Forslag som dem her er stik imod, hvad Dansk Folkeparti står for, og det burde heller ikke være noget, regeringen lagde navn til. Men det gør den.

I Dansk Folkeparti medvirker vi gerne til realiseringen af fornuftige forslag, der gavner Danmark, f.eks. ideen om at reducere energiforbruget i de statslige bygninger, som er en af de få gode ideer i virkemiddelkataloget. Det er sund fornuft ikke at bruge mere energi end højst nødvendigt, for energi koster jo penge. Men vi støtter altså ikke forslag, som ensidigt har til formål at spare CO₂. For det første er det ikke med sikkerhed slået fast, at CO₂ skaber klimaforandringer, og hvis man endelig antager, at det gør det, så er Danmarks CO₂-udledning for det andet så lille i et globalt perspektiv, at det intet som helst betyder, hvad Danmark foretager sig, og i hvert fald ikke med de her sidste 6 pct., som regeringen vil opnå.

Dermed kan formålet med yderligere CO₂-reduktioner i Danmark koges ned til behovet for at rense sin egen samvittighed, og det har vi i Dansk Folkeparti ikke noget behov for.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Per Clausen, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare være helt sikker på, at jeg forstod hr. Mikkel Dencker rigtigt, altså at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der ikke er nogen som helst grund til at gøre noget som helst for at reducere CO₂-udslippet i Danmark. Det andet er: Er det hr. Mikkel Denckers opfattelse, at vi, hvis vi overhovedet ikke havde gennemført nogen grøn omstilling i Danmark, så ville have haft langt flere mennesker i arbejde? Det er bare for at være helt sikker på, at jeg har forstået hr. Mikkel Dencker korrekt.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:34

Vi mennesker forbruger klodens ressourcer i et omfang, der ikke er muligt og holdbart på lang sigt. Selv her i lille Danmark fik vi jo en forsmag på fremtiden med stormen Bodil, som var et eksempel på noget af det, der sker, når vi får de klimaforandringer, der sker i de her år. Det vil vi jo kun se mere af i fremtiden.

Kl. 11:34

Mikkel Dencker (DF):

Det sidste kan jeg sige ja til. Jeg tror – og vi tror i Dansk Folkeparti – at hvis vi ikke havde haft den energipolitik, som vi har, hvor vi har meget store afgifter på energi, og vi har kunstigt høje priser på energi, på grund af at vi fremstiller så meget energi ved hjælp af vindmøller, så ville vi have et mere konkurrencedygtigt erhvervsliv og dermed flere arbejdspladser, end det er tilfældet nu.

Jeg anerkender, at der er skabt arbejdspladser på at understøtte bestemte industrier med statslige subsidier – det er rigtigt, det kan man næsten ikke undgå sker – men jeg tror simpelt hen, at det har kostet flere arbejdspladser, end det har skabt.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 11:34

Per Clausen (EL):

Tak for både svaret og for det manglende svar. Jeg vil bare spørge hr. Mikkel Dencker, om det skal forstås sådan, at Dansk Folkeparti har medvirket til to energiaftaler, som har øget arbejdsløsheden i Danmark. For det er jo det, hr. Mikkel Dencker nu siger, altså at den energipolitik, der bliver ført i Danmark, har reduceret antallet af arbejdspladser. Så vidt jeg husker, har Dansk Folkeparti i hvert fald været med i mindst én energiaftale, som Enhedslisten ikke har været med i. Så jeg vil bare være sikker på, at det, Dansk Folkeparti nu siger, er, at man har ført en energipolitik, der har været alt for grøn, man har selv været med, det har været dumt, for det har kostet arbejdspladser.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:35

Mikkel Dencker (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti arbejder vi konstruktivt på at trække politikken i vores retning. Desværre har man jo haft skiftende regeringer, som efter vores opfattelse har været for grønne, men det betyder jo ikke, at vi ikke går konstruktivt ind i det parlamentariske arbejde med at trække det i vores retning. Hvis vi tager den sidste energiaftale som eksempel, så var alternativet til, at Dansk Folkeparti og også andre borgerlige partier var med i den, jo, at Enhedslisten havde været det eneste parti, der skulle have dannet flertal sammen med regeringen. Og så tror jeg, at resultatet havde været meget, meget værre end det, vi har nu.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

For Det Radikale Venstre er håndteringen af klimaudfordringerne dette årtis – måske endda dette århundredes – afgørende politiske spørgsmål, og derfor skal der også herfra lyde en tak til Enhedslisten for at rejse den her forespørgsel, så vi kan få en debat om netop de udfordringer.

Derfor er det jo en vigtig opgave for alle lande i hele verden at finde en mere bæredygtig måde at leve på, så vi bevarer den jord, vi lever af og lever på. Samtidig skal vi – for at få sammenhæng i det – sørge for, at der er mulighed for øget vækst og velstand, så flere i hele verden kan trækkes ud af fattigdom og sygdom, og så vi stadig har råd til teknologiske fremskridt, der øger vores levestandard.

Enhedslisten spørger til, hvad der skal ske af konkrete ting i 2014. For Det Radikale Venstre bliver 2014 primært et europæisk år, hvor der jo både er valg til Europa-Parlamentet, men jo også en stor diskussion om EU's målsætninger for reduktion af CO₂-udslippet.

Nu er det jo et EU-nejparti, der har rejst forespørgslen i dag. Det Radikale Venstre er som bekendt et af de mest EU-begeistrede partier i Danmark; vi mener jo selv, at vi er klart det mest i EU-begeistrede parti. Og lige præcis klimaområdet er set med vores øjne et rigtig godt eksempel på, hvorfor man skal være begejstret for EU.

Hvis vi tager en af de akilleshæle, vi har, i dansk klimapolitik, så må vi jo indrømme, at det er transporten, hvor langt det meste stadig foregår med fossil afbrænding. Her er vi jo netop meget begejstret for de nye klimamål, som EU har sat for biler. Det er nogle klimamål, Europa-Parlamentet endeligt skal godkende her i 2014.

I 2020 vil EU stille nye krav til biler, og de nye krav vil betyde, at nye personbiler vil reducere CO₂-udledningen med yderligere 20 pct. i forhold til i dag. Som vi alle sammen ved, har Danmark jo ikke nogen bilproducenter, så hvis der skal ske noget på bilsiden, i forhold til hvor meget de udleder, er det selvfølgelig via EU, og derfor er det her et rigtig godt eksempel på, hvorfor er EU er vigtigt, også på klimaområdet.

EU er også på vej med en reform af kvotesystemet og en strategi med klimamål for hele EU. For Det Radikale Venstre er det afgørende, at de to reformer dels sikrer nogle mål for vedvarende energi, og at målene bliver ambitiøse, dels at EU også tager ansvar for en bæredygtig udvikling i hele EU. Det er også afgørende for danske virksomheder og dermed for danske job, at der kommer et mere rimeligt kvotesystem, og at der kommer et mål for vedvarende energi, så der dermed skabes et marked for mange danske virksomheder. Så fra radikal side vil vi bruge rigtig mange kræfter på det europæiske arbejde i 2014, ikke mindst i forbindelse med europaparlamentsvalget til maj i år.

Nationalt er 2014 jo startet rigtig godt med en aftale om togfondens til 28½ mia. kr. Den vil efter vores beregninger reducere CO₂-udslippet med 220.000 t om året efter 2020. Det skyldes, at vi kan køre eltog på grøn el frem for tog på diesel i dag. Udover klimaeffekten bruger langt de fleste lande eltog, så vi bør kunne købe nogle eltog, der er afprøvet, og som derfor virker, hvilket jo også er vigtigt.

Samtidig vil Togfonden DK flytte rigtig mange passagerer fra fly og biler over i togene; bare over Storebælt vil 40 pct. af de nye passagerer komme fra bilen. Sidst, men ikke mindst, vil det også have en rigtig god virkning på partikelforureningen, at vi får udskiftet de meget, meget gamle dieseltog, som udleder rigtig meget partikelforurening, bl.a. i København.

Så allerede her tre små uger inde i 2014 har vi taget nogle ret afgørende klimainitiativer på transportsiden.

Udover det skal vi jo i gang med at udføre den klimaafteale, der blev indgået i 2012. Og når man sådan følger lidt med i medierne, kan man godt få det indtryk, at Venstre i hvert fald er ved mere eller mindre at forlade de meget ambitiøse klimamålsætninger, vi har lavet, i den aftale, som Venstre i øvrigt er en del af. Derfor vil jeg bare gerne kvittere for hr. Lars Christian Lilleholts tale, som jo siger, at Venstre trods alt har et CO₂-mål, nemlig 34 pct. Og det synes jeg da

er meget godt at vi har fået vide i dag, altså at Venstre sådan set har i sinde at gøre noget for at mindske CO₂-udslippet. For når man følger med i medierne, kan man jo godt få et lidt andet indtryk. Så det synes jeg er rigtigt og godt.

Udover det har vi en masse ting, vi skal i gang med at implementere, bl.a. 200 mio. kr. årligt fra finansloven og en naturfond, hvor vi kan få rigtig mange klimareduktioner også.

Vi støtter selvfølgelig den tekst, vi har været med til at fremsætte som forslag til vedtagelse.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så har vi et par spørgsmål, og det første er fra hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre. Værsgo.

Kl. 11:42

Lars Christian Lilleholt (V):

Tillykke til ordføreren med ordførerskabet. Vi ser frem til samarbejdet med den radikale ordfører, og jeg glæder mig også meget over, den radikale ordfører lagde så stor vægt på EU. Hvorfor så dansk enegang på det her område? Er EU ikke langt bedre til at regulere CO₂-udledningen, til at sætte faste europæiske mål, frem for at det sker ved dansk national enegang? Det hænger vel ikke helt sammen med begejstringen for, at det er EU, der er drivkraften.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Kl. 11:42

Andreas Steenberg (RV):

EU skal selvfølgelig have lavet nogle mål, for hvis man virkelig skal gøre noget for klimaet, kræver det selvfølgelig, at der er flere lande end Danmark, der tager ansvar. Det er også derfor, vi er rigtig glade for det europæiske projekt.

Fra da man forhandlede energiaftalen, husker jeg, at der var en lang række borgmestre fra Venstre i det vestjyske, som var ganske begejstrede over, at Danmark var gået forrest på klimaområdet, bl.a. hvad angår vindmøller, fordi det skaber ganske mange arbejdspladser, at Danmark har udviklet vindmølleteknologi og erfaring i at producere vindmøller, når nu alle andre lande i Europa skal i gang med det. Og det viser jo meget godt, at vi får rigtig mange arbejdspladser ud af det, ved at vi har udviklet teknologier og har virksomheder, der er forrest på den her europæiske, men også globale dagsorden.

Nu var jeg ikke med i Kina i sidste uge, men jeg forstår, at der har man i hvert fald også kunnet se, hvordan danske virksomheder kan lave rigtig mange arbejdspladser, fordi vi netop er gået forrest.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Lilleholt.

Kl. 11:43

Lars Christian Lilleholt (V):

Er ordføreren ikke enig i, at dansk enegang også kan koste danske arbejdspladser? Vi har senest set, at der på et slagteri i Faaborg og andre steder i landet, fyres folk, i går var det 800 danske slagteriarbejdere. Det skyldes jo bl.a. de danske rammevilkår. Så deler ordføreren ikke Venstres bekymring om, at et særlig højt dansk omkostningsniveau, dvs. høje danske energiafgifter, også koster danske arbejdspladser?

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Som jeg forstod Danish Crown i går, mente de, at der var to årsager, og den ene var, at der var for få svin til at have en produktion kørende, og den anden var, at lønningerne var for høje.

Det her med antallet af svin har regeringen faktisk fremlagt en plan for, og de forhandlinger, som gik i gang i tirsdags, skulle gerne gøre, at svineproduktionen kan øges, uden at det i øvrigt går særlig meget ud over miljø og klima. Det kan Venstre bare stemme for. Jeg tror, I skal være velkomne.

Lønforholdene, som er den anden store udfordring for Danish Crown, er jo, som de er, bl.a. fordi man ikke fik lavet arbejdsmarkedsreformer i 00'erne. De er nu blevet lavet, efter vi fik en ny regering, heldigvis, og nu må Danish Crown jo så ordne de forhold i forbindelse med de overenskomstforhandlinger, de skal i gang med. Jeg mener ikke, at det har noget med klima og energi at gøre.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste til en kort bemærkning er hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 11:45

Per Clausen (EL):

Nu håber jeg ikke, at hr. Andreas Steenberg mener det, man kunne tro han mente, nemlig at vi skal have samme lavtlønssystem i Danmark som i Tyskland. Når jeg somme tider siger det til Det Radikale Venstre, bliver de meget vrede på mig. Så det var selvfølgelig en misforståelse, det er jeg med på.

Jeg vil bare stille et enkelt spørgsmål til hr. Andreas Steenberg, hvis EU-begejstring jeg ikke kunne drømme om at forsøge at røkke ved: Hvad er hr. Andreas Steenberg og Det Radikale Venstres forventninger til de målsætninger, som EU når frem til, når vi snakker om 2030? Hvad er indholdet, hvis noget skal være ambitiøst?

Kl. 11:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ordføreren.

Kl. 11:45

Andreas Steenberg (RV):

Jeg tror, det vil gavne rigtig mange virksomheder i Danmark, hvis Tyskland kommer igennem med den plan for mindsteløn, de har tænkt sig. Og nej, vi har ikke nogen ambition om, at vi skal ned på det tyske lønniveau, vi ser nu.

Jeg synes, det er ret vigtigt, at EU får nogle mål for vedvarende energi, for CO₂-reduktioner kan jo opnås relativt nemt ved at lave mere atomkraft, og jeg tror, det er ret vigtigt for danske virksomheder, at der kommer et mål for vedvarende energi, fordi vi jo selvfølgelig har rigtig mange virksomheder, der producerer løsninger inden for det. Så håber vi jo også, at man også får lavet en ambitiøs målsætning for CO₂-udslippet.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 11:46

Per Clausen (EL):

Det gode ved ordet ambitiøs er, at det næsten er umuligt at finde nogen, der er uenige i, at man skal være ambitiøs. Men kan der sættes tal på Det Radikale Venstres forventninger til EU på det her område?

Kl. 11:46

Kl. 11:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Andreas Steenberg (RV):

Jeg tror, at hr. Per Clausen får mere ud af at prøve at spørge klimaministeren, fordi han jo er i gang med forhandlinger dernede. Men de meldinger, der bl.a. var i dagbladet Børsen, er vi selvfølgelig ikke specielt begejstrede for, for vi synes, at man egentlig skal holde fast i det, Kommissionen har i tankerne at lægge frem, og det håber vi selvfølgelig også bliver resultatet, når Kommissionen kommer med et udspil.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste for en kort bemærkning er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:47

Henning Hyllested (EL):

Ordføreren har selvfølgelig transportområdet som centralt omdrejningspunkt i sit ordførerindlæg. Det er jo også det, det i virkeligheden handler om, når vi skal have fat i de sidste 6 pct. Det er vi enige om. Så må jeg bare spørge: Hvordan kan det så være, at regeringen og regeringspartierne, herunder Det Radikale Venstre, den ene gang efter den anden hælder gode, gode forslag ned ad brættet, som virkelig ville hjælpe på det her? Og hr. Andreas Steenberg ved sikkert godt, at jeg selvfølgelig i første omgang snakker om roadpricing. Det er foreslået af Produktivitetskommissionen her på det sidste. Det er foreslået af Trængselskommissionen, og det står i virkemiddelkataloget, og jeg skal give dig, skal jeg. Alligevel bliver regeringen, jeg vil næsten sige dumstædigt ved med at hælde det ned ad brættet og sige, at det vil den ikke. Hvad er egentlig grunden til, at man gang på gang bliver ved med at hælde det der ned ad brættet? Jeg ved godt, at man har en eller anden argumentation om, at teknologien ikke er til stede. Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Det er jo efterhånden klart, at den teknologi er til stede, og det, man har bedt om, er jo altså, at man udvikler forsøg. Hvis ikke tingene skulle starte med et forsøg, så ved jeg ikke helt, hvor man skulle starte.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:48

Andreas Steenberg (RV):

Må jeg ikke starte med at takke hr. Hyllested for det forlig, vi langt om længe lavede i tirsdags. Deri får vi gjort rigtig meget ved transportsektoren. Det var bl.a. Enhedslistens mærkesag at få afsat ½ mia. kr. til Ny Ellebjerg Station, som jeg tror kan komme til at flytte rigtig meget over i den kollektive trafik i Københavnsområdet. Det var i hvert fald en af de gode ting, der var.

Roadpricing er noget, Radikale Venstre støtter. Men vi må jo også sige, at det er noget, der tager mange år at udvikle. Det er også noget, hvor man set med vores øjne ikke skal beskatte mere, end man gør i dag, men beskatte på en anderledes og klogere måde. Derfor tror vi, det er fornuftigt at lave et bredt forlig. For det ville være rigtig træls, hvis det hele blev droppet igen, hvis der på et tidspunkt skulle ske den ulykke, at der kom en anden regering. Og det ville også set gennem vores briller være meget smartere at lave et forlig om roadpricing med et parti, der er lidt mere enig med os i, hvad det så skal koste at køre på vejene, end Enhedslisten nok er.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Hyllested.

Kl. 11:49

Henning Hyllested (EL):

Hr. Andreas Steenberg er så inde og sige, at ja, det kan også godt være, at vi skal beskatte anderledes. Det er jo rigtig nok. Hvis man læser i regeringsgrundlaget, ser man, at regeringen vil sætte ind og komme med forslag til en ændring af bilbeskatningen. Og så er det, man må spørge – nu er vi halvvejs inde i regeringsperioden: Hvor bliver den dog af? For vi er vel enige om, at det er hårdt tiltrængt. Det afgiftssystem, vi har i dag, er i hvert fald ikke tilfredsstillende, hvis man skal opfylde klimamål og mål for CO₂-udledning. Det tror jeg da vi er enige om. Så kan man jo spørge sig selv: Hvor bliver så i virkeligheden forslagene til ændringer af i henhold til regeringsgrundlaget?

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:50

Andreas Steenberg (RV):

Der er bl.a. i det her virkemiddelkatalog i forbindelse med klimaplanen faktisk et forslag om at gøre noget ved de biler, der hedder plugin-hybrid, som jo kan køre rigtig langt på literen, fordi de kombinerer et elbatteri med almindelig benzin- eller dieselaftbrænding. Det kan vi jo vende tilbage til. Det koster nogle penge, fordi vi jo har det paradoks i forhold til biler, at vi som stat tjener rigtig mange penge på, at der bliver brændt fossiler af, og at der bliver købt biler. Det er jo det, der er den store udfordring med bilbeskatningen, nemlig at skal vi bibeholde den indtægt, staten får fra bilerne, er det ret svært for alvor at lave noget grønt. Derfor skal vi formentlig også have fundet nogle penge i hvert fald til de her plugin-hybrid. Så det må vi jo vende tilbage til i nogle af de kommende aftaler.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Steen Gade, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Debatten er vigtig, og jeg synes måske også, vi skal nævne, at 2014 også bliver det år, hvor vi får nye internationale rapporter, altså fra klimapanelet, om, hvordan situationen er, og det bliver jo så frem til 2015, forhandlingerne på globalt plan om en forhåbentlig bindende aftale, der virkelig også kommer til at omfatte alle lande her på kloden, foregår. Når jeg siger det til indledning, er det jo, fordi jeg synes, det er godt nok, at vi lige har nævnt, at det her jo handler om en af de mest alvorlige udfordringer, som Danmark står over for, og som de, der er i Folketinget, og for den sags skyld også dem, der kommer ind i Folketinget de næste 4-5 år, kommer til at tage stilling til og til at arbejde med. Det er en af vores allerstørste udfordringer for hele menneskeheden. Det er et kæmpe problem, som vi står over for, og hvor der skal løsninger til. Derfor er 40 pct. i den sammenhæng faktisk ikke særlig ambitiøs. Det er det, jeg ville kalde den nødvendige politik. Men jeg er også stolt af, at vi har 40 pct., og jeg er også stolt af, at vi får en klimalov, som stadfæster, at vi skal nå de 40 pct. Det er jo ikke en selvfølge, det er ikke en selvfølge, og det kan man også høre i debatten her, men i den almindelige debat i Danmark er det måske lidt, som om det næsten er en selvfølge. Det

er det ikke. Når man er ude i verden, oplever man der, at de kender Danmark på nogle få ting, ikke ret mange, men 2-3 ting. Den ene er, hvad vi har gjort, hvad vi gør, og hvad vi vil gøre på klimaudfordringen og miljøudfordringen generelt.

Energiaftalen er meget ambitiøs, og ministeren gennemgik den, så det skal jeg ikke gøre mere ud af, men jeg vil sige, at det jo er et kæmpe arbejde, vi er i gang med. Vi er i gang med den som motor at lave en grøn omstilling. Der er også en mediedebat, som om vi ikke er i gang med det i Danmark, men det er den her regering i gang med, det er vi i gang med de her år. De andre overskrifter hedder en ressourcestrategi, det hedder en helt ny regulering af landbruget, og det hedder også en roadmap omkring transport, og det hedder også Togfonden DK, og det hedder en analyse af hele afgiftssystemet for at få et klogere design af vores afgifter, så vi kan både få arbejdspladser, løse vores klimaproblemer og samtidig blive mere konkurrencedygtige. Det er jo projektet.

Klimaloven er jo kun et katalog for os. Hvordan skal vi bruge det? Det skal vi bruge klogt, begavet, og ministeren havde også en række pointer på det. Klogt og begavet, hvad betyder det? Det betyder en række af de ting, vi skal lave i forvejen i de næste år. Vi har en masse forpligtelser i forhold til EU på landbrugs- og miljøområdet. Så er det, jeg siger: Hvorfor skulle vi ikke alle sammen blive enige om, at vi, når vi skal bruge nogle penge, bruge nogle ressourcer, også pålægger erhvervet nogle omkostninger for at løse et kvælstofproblem, for at løse et fosforproblem og for at løse et ammoniakproblem, og samtidig prøver at tilrettelægge det så begavet, at vi også får CO₂-reduktioner? Det er jo det, regeringen vil, det er det, vi vil, det er det, vi tilbyder alle partier kan være med i, altså diskussionen om det.

Når vi lægger vores affaldspolitik om til at være en ressourcepolitik, er det jo samme tankegang om, hvad vi kan få af flere gevinster, samtidig med at vi moderniserer det her samfund og gør os mere konkurrencedygtige.

EU er afgørende. Det er vigtigt, at vi får tre EU-mål i den kommende aftale, ikke bare et reduktionsmål for CO₂ men også et mål for vedvarende energi og et mål for energibesparelse. Jeg er meget glad for, at der nu, som ministeren sagde, med klimaloven kommer en årlig klimaredegørelse. Det kan jo blive første skridt i retning af at lave et grønt nationalregnskab, hvad jeg mener vi som samfund skal lave, altså at få en klimaredegørelse for CO₂ som starten på et grønt nationalregnskab.

Alt i alt synes jeg debatten er god, men den viser altså også, at vi i det her land egentlig har vist takter til at kunne få endnu mere udbytte, også på eksportmarkederne og også på beskæftigelsessiden af det, vi allerede har sat i gang. Det er måske bare lidt ærgerligt, at der er nogen, der synes, at man ikke helt skal gå skridtet fuldt ud.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 11:56

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg blev ikke overrasket over, at ordføreren sagde, at SF bakker op om regeringens ambition om de her 40 pct.s reduktion. De 40 pct. er åbenbart lige i underkanten. Ifølge SF er det 45 pct. – eller er det 50 pct.? Det kan være, ordføreren vil fortælle om det.

Men det, som debatten egentlig skulle handle om i dag, er jo, hvilke konkrete initiativer der skal til for at nå de 40 pct. Det er jo ikke nok, at man vil lave et grønt nationalregnskab, og at vi vedtager en lov om, at tallet skal være 40. Der skal også ske noget uden for Christiansborgs mure, ude i virkeligheden, og det, jeg gerne vil høre, er, hvad SF forestiller sig der skal ske for at nå de der 40 pct. Bakker man op om Enhedslistens tanker om, at det er bilismen, der skal hol-

de for? Jeg ved jo, at SF var meget kede af, at man droppede betalingsringen. Så var det den, der kunne komme på tale igen, hvis det var SF, der skulle bestemme? Bakker SF op om regeringens idé om højere afgifter på benzin og diesel, som jo fremgår af virkemiddelkataloget, eller er det befodringsfradraget, der skal sættes ned, sådan at folk ikke længere har lyst til at køre bil til arbejdet og måske slet ikke har råd til at gå på arbejde? Er det sådan nogle ideer, SF leger med?

Kl. 11:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:58

Steen Gade (SF):

Som jeg sagde, er jeg stolt over, at vi har et mål på 40 pct., og det er det, vi kører efter, men det er jo rigtigt, at de 40 pct. kun er starten på en proces. På et eller anden tidspunkt inden 2020 skal vi jo sætte det næste mål og det næste mål igen osv. Det er jo det, der er hele projektet. Det er jo derfor, det er så vigtigt, at mange er med i det her. Det er jo et projekt, som varer de næste 30 år, for at vi kan nå det mål, som vi alle sammen enige om, i 2050, og som også er afgørende for, at vi får lavet den omstilling.

Jeg kommer ikke med en hel masse konkrete ting. Jeg prøver bare at sige, at vi har 6 år til at nå de sidste 6 pct. Vi har jo aftalt, også med hr. Mikkel Dencker, de første 34 pct. Vi skal selvfølgelig have forhandlet videre om, hvordan vi gør en masse af tingene i praksis, men meget er jo allerede sat i søen. Men vi skal konkret starte med at sige: Hvad skal vi lave inden da, f.eks. inden for landbrugsområdet? Og så skal vi se, hvordan vi også kan få CO₂-reduktioner inden for det. Det er jo sådan, man skal gøre det her begavet. På transportområdet kommer ministeren jo med en roadmap, og selvfølgelig er transportområdet også med. Den tidligere ordfører nævnte jo, at vi skal kigge på omlægning af afgifter på biler, og vi skal kigge på bedre design af de eksisterende energiafgifter for at se på, om der kunne komme bedre udbytte af dem osv. Det er en proces.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:59

Mikkel Dencker (DF):

Vi er nødt til at tale om konkrete initiativer. Der er 6 år, til vi er i 2020. Det vil sige, at der er 6 år til at nå de sidste 6 pct., som SF og Enhedslisten og regeringen i øvrigt synes er meget, meget vigtige at opnå. Så der må jo altså noget konkret på bordet.

Derfor spurgte jeg: Er det bilisterne, der skal holde for? Vil SF blankt afvise betalingsringen, højere afgifter på benzin og diesel og en nedsættelse af befodringsfradraget? Er det det, der skal til for at nå de 6 pct., eller er det noget, SF godt kan afvise på det her tidspunkt? Eller er det landbruget – der står også en masse i virkemiddelkataloget om landbruget – som skal holde for og have ekstra udgifter for at nå regeringens ambitioner om de 40 pct.? Det må SF kunne svare på.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:00

Steen Gade (SF):

Jamen som jeg sagde før, så står der rigtig mange ting i virkemiddelkataloget, men det er, fordi det er et katalog. Det er jo bare en inspiration til, hvad vi kan gøre.

Selvfølgelig skal der da ske noget på landbrugsområdet. Det er jo det, jeg har forsøgt at sige nogle gange. Vi skal jo i forvejen lave en masse ting på landbrugsområdet, så er det, at jeg siger: Hvorfor skal vi så ikke være så begavede at lave noget, der løser det problem, som vi skal løse i forvejen, og som også giver CO₂-reduktioner? Så kan hr. Mikkel Dencker spørge: Er der så sådan nogle ting? Ja, dem er der da masser af i opfølgningen på Natur- og Landbrugskommissionen. Jeg tror faktisk, at det er det område, der står først for.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre. Værsgo for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Er ordføreren ikke enig i, at effekten på klimaet, på verdens klima, på Danmarks klima, er helt marginal? For det er jo sådan, at når Danmark udleder mindre CO₂, er der andre lande i EU, der kan udlede mere CO₂. Det er jo det, der er hele det kvotesystem, som SF også bakker op bag, og det er et resultat af det. Er ordføreren ikke enig i det? Så det kan rent faktisk bare medføre, at det bliver dansk erhvervsliv og danske forbrugere, der kommer til at betale noget mere, og andre kan slippe med at betale noget mindre.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Steen Gade (SF):

Det ene er, at det er marginalt. Det er jo rigtigt. Det andet er, at vi har et fælles kvotesystem. Det er også rigtigt. Men der, hvor vores veje skilles måske – måske, det ved jeg ikke om de gør – er jo, at vi også ser en fordel med at modernisere vores samfund, effektivisere vores samfund, gøre os klar til den konkurrence, vi allerede står i. Man kan vel næsten sige, at da vi kom tilbage fra Kina, fik man vel nærmest det indtryk, at vi i virkeligheden var et pilotprojekt, som også kunne være et pilotprojekt for Kina. Jeg ved, at hr. Lars Christian Lilleholt har set det samme, som jeg har, og som fru Pernille Rosenkrantz-Theil brugte meget tid på at fortælle, nemlig at hvis vi kan lave nogle løsninger, som sparer energi, som er mere effektive, så ser det ud til i dag, at så er mulighederne for at eksportere det helt enormt store, fordi vi ikke er de eneste. Det er det, der er hele pointen. Hele verden er i gang med det her, og derfor vil jeg tilrettelægge det her, så vi får mest mulig effekt og flest job ud af det.

Kl. 12:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:02

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Var det så ikke bedre tilrettelagt, hvis Danmark i stedet for dansk enegang pressede på i EU, for at EU kunne have målsætningerne, således at det ikke blev danske forbrugere og dansk erhvervsliv, der kom til at hænge på den her regning? For vi deler jo SF's ønske om, at vi skal reducere udledningerne af CO₂. Men for os er det helt afgørende, at det indgår i en international kontekst – dels i EU, dels i FN og andre steder, hvor det kan være fornuftigt, frem for en isoleret dansk enegang.

Kl. 12:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:03

Steen Gade (SF):

Jamen selvfølgelig. Jeg nævnte selv EU, og det er helt afgørende, at EU gør meget. Det er jo ikke det samme som at sige, at vi ikke selv skal gøre rigtig meget – også fordi vores CO₂-udslip er højt i Danmark. Altså, vi tror somme tider, at det er det ikke, men det er det jo altså. Vi har et rigtig højt CO₂-udslip; vi ligger jo højere end EU-gennemsnittet – bare lige for at det skal stå klart.

Så vil jeg sige til hr. Lars Christian Lilleholt – jeg havde ventet et spørgsmål om Danish Crown – at så vidt jeg har forstået, og det har han også nævnt til andre, er Danish Crown jo ligesom andre af den slags virksomheder lige netop fra 2014 gået ned på EU's minimumssats for afgift på energi. Så det er jo ikke rigtigt, når man spiller ud med, at der er den der trussel om rammevilkårene. Vi hjælper også den tunge industri.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Henning Hyllested, en kort bemærkning.

Kl. 12:04

Henning Hyllested (EL):

Det ligger faktisk lidt i forlængelse af det, som hr. Mikkel Dencker var inde at spørge om, for det har også undret mig, at SF som en del af regeringen jo meget, meget konsekvent har været med til at afvise det ene forslag efter det andet, som ligesom ville sætte ind over for transporten og især måske privatbilismen. Jeg kan nævne hele striben af kørselsafgifter, lastbilafgifter ville man have afskaffet – det forslag, man ville være kommet med, droppede man – hastigheden på motorvejene, som skulle ned, befordringsfradraget, reform af bilafgifterne, som jeg har været inde på over for den radikale ordfører, og forhøjelse af brændstofafgifterne. Det, der ligesom er blevet tilbage, i hvert fald fra virkemiddelkataloget, er sådan noget med køreskoleundervisning i energirigtig køreteknik og sådan noget. Er det virkelig i dag SF's ideal for at sætte ind over for bilismen og dens bidrag i forbindelse med nedsættelse af CO₂-udslippet?

Kl. 12:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:05

Steen Gade (SF):

Men vi undgår selvfølgelig ikke også at kigge på den del af transportsiden, men ligesom den radikale ordfører vil jeg da glæde mig over, at vi er blevet enige med Enhedslisten om en togfond. Det er jo, når det kommer til stykket, noget, der virkelig rykker. Det rykker først efter 2020, det ved jeg godt, men det rykker jo på mange måder, fordi det også er afsætningen af vores vedvarende energi. Men det er jo rigtigt, at regeringen har valgt, at en række ting på transportområdet lader man ligge for tiden. Det er ikke alt sammen noget, der har groet i SF's have, men det er sådan, det er.

Til gengæld vil jeg sige, at ud fra, hvad jeg føler langt nede i min egen mave, ville det jo ikke være det, jeg ville være startet med, når jeg ser sagligt på det. Jeg ville faktisk være startet med de områder i landbruget, hvor vi ved, at der er nogle gevinster. Der er ikke mange, der helt forstår det, men man skal jo tage det, der er simplest og mest økonomisk og mest fornuftigt fra starten. Men selvfølgelig undgår man ikke transportområdet. Men et af de steder, vi kunne begynde at diskutere, var jo f.eks., hvordan vi får gas ind i den kollektive trafik i storbyerne. Der er jo mange muligheder, og jeg ser også frem til ministerens roadmap på det her punkt. Det andet er ...

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det andet må vente.

Hr. Henning Hyllested, værsgo.

Kl. 12:06

Henning Hyllested (EL):

Jeg er selvfølgelig glad for, at hr. Steen Gade trods alt mener, at der skal gøres noget på transportområdet, og at han måske heller ikke er helt tilfreds med den indsats, der har været gjort indtil nu. Og jeg spørger jo stadig væk til: Hvordan kan det være, at man har den frygtssomhed over for at lægge sig ud med bilisterne? Hvorfra kommer den frygtssomhed for at gøre noget ved bilismen?

Hr. Steen Gade siger i sit indlæg, at virkemiddelkataloget jo også er sådan et katalog, som kan inspirere. Og så vil jeg bare spørge: Kunne man tænke sig, at der i den forbindelse er forslag på vej, f.eks. at man lod sig inspirere til at sige, at man forhøjede den grænse, vi i dag har på 16 km – man får 4.000 kr. i fradrag for hver kilometer, en bil kører over 16 km på literen – og dermed skaffede større indtægter til statskassen, da vi kan snakke om milliardindtægter, som man så brugte på den kollektive trafik? Det ville være et umiddelbart middel, man kunne sætte i værk i morgen, og som dermed også ville være med til at bidrage til at nedbringe CO₂-udslippet.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:07

Steen Gade (SF):

Nej, det tror jeg ikke. Men det er jo ikke noget, vi forhandler her, jeg tror faktisk, at det er med en anden minister, i høj grad. Men jeg vil gerne sige om det her, f.eks. trængselsafgiften, at det jo ikke først og fremmest var noget med CO₂, for det var jo en trængselsdiskussion. Man skal også se det her sådan nogenlunde fornuftigt. Der, hvor der er nogle fornuftige CO₂-gevinster, er i høj grad i opfølgningen af de politikker, vi har på en række andre områder, herunder det, vi alligevel skal lave på landbrugsområdet. Det er altså der, hvor det vil være mest fornuftigt at starte. Så siger jeg så, at der er nogle konkrete ting på transportområdet: Lad os prøve at se, om vi kan få noget biogas ind i den kollektive trafik i storbyerne; lad os prøve på at få lavet en god omlægning af energifgifterne på personbiler, som også fremmer plugin-hybridbiler etc. Det bliver jo den slags ting.

Så skal vi jo måske også indrømme, at nogle af os kritiserede den tidligere regerings nedsættelse af afgifter på personbiler. Men det var faktisk ganske effektivt; det kan vi jo se i dag.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og vi skal have en ny ordfører, og det er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Jeg tror, jeg vil starte med at kvittere for ministerens prioriteringer. Jeg hørte, at ministeren sagde, at den økonomiske bæredygtighed skulle i fokus. Jeg hørte, at ministeren sagde, at vi skulle sigte mod et fleksibelt system – et lille nyt ord, men måske ikke uvæsentligt. Det er jo for så vidt det modsatte af at sige så og så mange solceller på de og de årstider og så og så mange megawatt de og de år – altså et fleksibelt miks. Det synes jeg er rigtig fornuftigt.

Jeg er også glad for den snak, som også hr. Steen Gade var inde på her til sidst, om, at vi selvfølgelig skal gøre noget, når vi alligevel gør noget. Vi skal altså bruge den almindelige sunde fornuft.

Men det der med at sige, at vi skal nå et bestemt tal og gøre sådan og sådan, for så mangler vi nok 6 pct. osv. – med den usikkerhed, der i øvrigt er omkring de her tal – har jeg omvendt svært ved at forstå. Hvis man reelt ønsker en reduktion af klodens drivhusgasser, opnås det jo ikke ved at indføre dyre ordninger i et lille land som Danmark, en lille åben økonomi, når effekterne i forhold til de økonomiske indsatser er langt større i udlandet. Vi lever jo ikke på en øde ø, som Venstre også var inde på. Vi er allerede de mest energieffektive, og omkostningerne vil selvsagt altid være højest, der hvor de lavest-hængende frugter er blevet taget.

Vel vidende at det er svært at få alle verdens lande, det har vi hørt mange gange, til at synge med på den samme melodi på det her område, vil det jo været langt mere hensigtsmæssigt at tage den her diskussion om regulering som minimum på EU-niveau, hvor vi har nogle traktatmæssige forpligtelser og også nogle muligheder. National enegang har jo ingen klimaeffekter overhovedet og kan således kun blive symbolsk.

Hvad der derimod ikke er symbolsk, er de beskæftigelsesmæssige effekter, idet energitunge virksomheder naturligvis i større omfang flytter til billigere kontinenter, f.eks. USA, hvor energien kun koster det halve. Det er jo en makroøkonomisk naturlov, og jeg mener ikke, at Anders Fogh Rasmussen fik held med at skrive lærebøgerne om i sin tid, hvor Venstre også sådan måske mest af alt var et mørkegrønt parti.

Det bør heller ikke kræve nogen professorbaggrund at se, at de her sammenhænge er almindelig nationaløkonomi. Man skal jo ikke være højtuddannet for at kunne se, at mange af de her indsatser, som vi allerede har igangsat, overhovedet ikke virker på drivhusgasudledningen, fordi de i bedste fald er ineffektive og de er for dyre.

Ser vi på varmesiden, hvor vi er i gang med en storstilet omstilling til træpiller på kraftværkerne, som koster milliarder af kroner, diskuterer forskerne nu, om det vil vare 16 år, eller om vi skal helt op på 500 år, før omstillingen er grøn. Det afhænger bl.a. af den anvendte træmasse, den fremtidige genplantning og den geografiske lokation, som vi henter det fra.

Vi sætter altså investeringer i gang, som direkte modarbejder hovedformålet. Det må da vist være at sige, at vi her har en særlig dansk disciplin – det er nærmest en spidskompetence – når vi ser, hvorledes skatte- og afgiftssystemet også modarbejder ønsket om en CO₂-reduktion.

Hvis man reelt ønsker at gøre noget på det her felt, som giver mening – både miljømæssigt og økonomisk – kunne man jo købe en ordentlig, undskyld udtrykket, spand CO₂-kvoter og brænde dem af på sankthansbålet. Det ville give mening. Men jeg forventer ikke, at det er sådan et usexet tiltag, Enhedslisten forestiller sig. Det skal jo også se ud af noget, det skal se grønt ud, selv om den berømte grøn/sort-distinktion på mange områder er absurd. Det sorteste kraftværk, man kan producere, er vel i realiteten en vindmølle, og den sorteste bil, man kan producere, er en elbil – og jeg sagde *producere*. Men sådan er der jo så mange dilemmaer i energipolitikken.

Summa summarum, så lad os skrue ned for polariseringen i det gode og det onde, det grønne og det sorte, og lad os skrue ned for ambitionerne, så længe omkostningerne ved vedvarende energi er høje. Lad os skrue op for teknologiudviklingen, så den vedvarende energi bliver konkurrencedygtig. Lad os bare bruge nogle få milliarder af de 100 milliarder, vi har brugt på vedvarende energi, på teknologien. For først da vil reduktionen i CO₂-udledningen komme helt af sig selv, uden at problemerne bare flytter til udlandet eller et andet sted hen. Det skal være min opfordring og min slutbemærkning.

Kl. 12:09

Kl. 12:14

Kl. 12:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 12:14

Per Clausen (EL):

Det er bare, fordi hr. Villum Christensen ikke skal leve i en illusion om min sex appeal. Sagen er, at det forslag om at opkøbe kvoter og destruere dem har Enhedslisten fremsat flere gange både i Folketingssalen og ved forhandlinger med regeringen. Men det levede ikke op til regeringens ønsker om, hvad der skulle til, for at det så rigtig godt ud. Det har hr. Villum Christensen ret i. Sådan er der jo så meget.

Men jeg vil godt stille et enkelt spørgsmål, når jeg nu alligevel har ordet: Hr. Villum Christensen mener, at politikken var symbolsk. Mener hr. Villum Christensen, at de arbejdspladser, der er kommet i energisektoren og i miljøsektoren i Danmark som en konsekvens af de initiativer, man tog i 1990'erne, er symbolske arbejdspladser eller reelle arbejdspladser?

Kl. 12:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:14

Villum Christensen (LA):

Jeg synes altid, at man skal passe på, hvis det er sådan, at man, når man fører energipolitik og klimapolitik, opdager, at det ikke fungerer, at det ikke giver mening – man sender drivhusgasser ud et andet sted, og det giver ikke mening i forhold til det overordnede mål – så bagefter bruger beskæftigelsesmæssige argumenter for at reparere på noget, der er absurd.

Jeg var jo også i Kina og så jo også, hvordan man skamroste Danmark, men det er jo ikke sikkert – og det synes jeg er en vigtig pointe – at det er på grund af vores CO₂-ambitioner. Jeg tror, vi er smadder gode til at spare på energien og lave effektive løsninger. Det var det, de sagde derude, der er godt, og det har ikke ret meget at gøre med, om man når 40 pct. eller 42 pct. eller 55 pct. et eller andet antal år frem i tiden. Det er det, jeg synes er centralt.

Vi har et godt renommé, og det skal vi holde fast i, men det er da, fordi vi er dygtige til at spare på energien. Og jeg har ved flere lejligheder været inde på, at jeg synes, at den del af energiforliget er rigtig fornuftigt. Det er jo vedvarende besparelser og almindelig snusfornuft.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 12:16

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for at høre, at hr. Villum Christensen erkender, at de arbejdspladser, der findes, er rigtige arbejdspladser og ikke symbolske arbejdspladser.

Det fører mig så til noget andet, for hr. Villum Christensen havde nogle overvejelser om de makroøkonomiske sammenhænge. Er hr. Villum Christensen ikke enig med mig i, at det også kan hænge sammen med nogle mikroøkonomiske omstændigheder, om der etableres arbejdspladser eller ikke etableres arbejdspladser, og at de måske lige præcis kunne hænge sammen med, om man i et land har en politik, hvor man bevidst går efter at fremme energibesparelser, fremme omstilling til vedvarende energi osv.?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Villum Christensen (LA):

Hvis vi tager den mikroøkonomiske tilgang, så tror jeg, at virksomhederne er ret optagede af, hvad de samlede omkostninger er. Det har vi jo allerede været inde på i debatten. Vi ser, hvordan virksomheder må tjekke ud, dels på grund af lønningerne, men sandelig også på grund af, at vi har så høje energiafgifter, som vi har. Vi ved, at den kemiske industri er på fuld fart mod USA, hvor energiomkostningerne er på det halve. Det, virksomhederne er meget optaget af, er de samlede omkostninger. Og jeg tror, at de er ret ligeglade med, hvor meget der tilskrives nogle CO₂-afgifter og alle mulige mærkelige afgifter. Det er den samlede regning, der er det afgørende, når man beslutter, hvor man vil lægge sine investeringer.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har bedt om bemærkninger, går vi videre i ordførerrækken. Det er hr. Mike Legarth, De Konservative.

Kl. 12:17

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Inden jeg sådan går ind i selve argumentationen for at støtte målsætningen, vil jeg lige starte med substans og indhold. Jeg synes, det er meget vigtigt at få sagt noget om det, da vi er jo det eneste blå parti, der støtter den her målsætning, og det er noget tid siden, vi har hørt om selve det fælles grundlag for at støtte den her målsætning.

Det er sådan, at Det Konservative Folkeparti bakker op om regeringens mål om, at Danmarks udledning af drivhusgasser i 2020 skal være reduceret med 40 pct. i forhold til niveauet i 1990. Vi noterer med tilfredshed, at regeringen i 2014 planlægger at fremsætte et forslag til en klimalov. Klimaloven skal sikre monitorering og evaluering af klimainsatsen og større offentlighed om klimabeslutninger. Finansloven for 2014, som vi jo er en del af, indeholder tiltag, der reducerer udledningen af drivhusgasser med mindst 50.000 ton CO₂-ækvivalenter, og vi synes, regeringen bør fremsætte forslag, der yderligere kan reducere udledningen af drivhusgasser med henblik på at nå målet om en 40 pct.s reduktion i 2020.

Årsagen til, at vi går ind i den debat og har det her synspunkt, er, at et af de ben, som Det Konservative Folkeparti står på, er generationskontrakten. Det er et løfte, vi har givet, om, at det samfund og den jord, vi har overtaget fra vores forfædre, afleverer vi til næste generation på en sådan måde, at de er i en lidt bedre forfatning – det vil sige lidt bedre miljø, lidt bedre klima, lidt sundere fødevarer, renere vand osv. osv. Det tager vi meget alvorligt, og det synes vi den her dagsorden er en forudsætning for.

Vi lægger også vægt på, at klimainsatsen skal skabe jobs, og ikke koste jobs – det er helt afgørende. Og det skal bl.a. gøres ved brug af moderne teknologier, synergieffekter i alle sektorer og ved at sikre, at det danske erhvervsliv forbliver konkurrencedygtigt.

Når den her debat er på dagsordenen, hører man mange gode udsagn fra diverse involverede parter. En af de bedste måder at sige det på, synes jeg faktisk er i erhvervslivet, hvor de siger, at der desværre er en tendens til at dele erhvervslivet op i grønne og sorte virksomheder – ikke bare i Danmark, men også i Europa. Erhvervslivet siger videre – og jeg synes, det er vigtigt for debatten, at det altså er erhvervslivet, der kommer med de udsagn – at det er en ensidig og meget lidt konstruktiv måde at betragte verden på, og at det i øvrigt ik-

ke giver nogen mening, altså det her med opdeling i sorte og grønne virksomheder, som jeg henviste til. Vi har god grund til at være stolte af, at vi i Danmark har virksomheder, der fremstiller grønne løsninger i verdensklasse, men vi har i lige så høj grad grund til at være stolte af de virksomheder, der eksempelvis producerer varer såsom sukker, beton og glas, hvad der kræver et højt energiforbrug, men som løbende har effektiviseret deres forbrug.

Erhvervslivet bakker rent faktisk op om målsætningen om 40 pct.s reduktion af CO₂-udslippet. De er parate til at tage et medansvar for en ambitiøs og effektiv klima- og energipolitik. Og det tror jeg de er af den grund, at hvis man f.eks. tager Beijing i Kina, er det sådan, at der kan man en gang imellem ikke se solen, og folk går rundt med masker på. Det er jo klart, at det ikke er sådan en tilstand, vi vil have i Danmark, og der er vi nødt til at gå foran og sikre, at det aldrig sker hos os.

Virksomhederne siger selv – jeg fortsætter altså argumentationen – at de jo er med til påvirke klimaet gennem deres produktion, men de siger også, at det er erhvervslivet, der udvikler mange af de produkter og teknologiske løsninger, som verdens lande skal bruge i kampen for at nedbringe udledningen af drivhusgasser. Men det skal gøres ansvarligt, det er vi enige i, og det er et ufravigeligt krav fra os konservative.

Vi har 10.000 danske virksomheder med 1 million arbejdspladser i Danmark og i udlandet. Derfor er det afgørende, at vi passer på de værdier, vi har som samfund og sammen har bygget op gennem mange år. Erhvervslivet siger videre, at ambitionerne om et bedre klima må ikke – og behøver ikke – blive indfriet på bekostning af arbejdspladser og vækst i Danmark. Det er erhvervslivets egne ord, og husk, at det er dem, der skaber arbejdspladserne. Det er dem, der skaber pengene i statskassen, og derfor bør vi lytte med store ører.

Kl. 12:21

Frem for alt er det afgørende, at vores energi- og klimapolitik er i balance. Det betyder, at politikerne ligestiller hensynet til klimaet, konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden i årene fremover, så vi både kan indfri vores fælles ambitioner om et bedre klima og ambitionerne om ny vækst og nye arbejdspladser.

Energi politik er mere end energi. Energi politik er også klima, arbejdspladser, forsyningssikkerhed, ny teknologi og eksportmuligheder. Teknologisk har Danmark et forspring frem for resten af verden. Kina er meget interesseret i danske teknologier. Det ved udvalget her rigtig meget om, for man har lige været på studietur og er blevet overbevist om, tror jeg, de synspunkter, danske virksomheder har givet udtryk for derude. Og det er ikke bare vind, men det er også byudvikling, energieffektivitet i bygninger, transport, fjernvarme og meget, meget mere. Og når man investerer i vedvarende energi og energieffektivitet i bygninger eksempelvis, investerer man også i danske arbejdspladser, og så gavner man altså etableringen af nye jobs, og man gavner eksporten.

I forhold til nogle af de ting, der er sagt under debatten: Altså, vi er jo med her; vi synes, det er vigtigt, at vi repræsenterer blå blok, for Enhedslisten er også med, og Enhedslisten har jo en tendens til at være noget mere vidtgående, end vi er. Så vi er jo med til at sikre, at det ikke går for vidt. Vi er jo f.eks. ikke indstillet på indgreb over for bilisterne. Vi har fra Det Konservative Folkepartis side sagt, at vi vil starte med at halvere eller fjerne registreringsafgiften, og når man så har gjort det, synes vi, det er en intelligent løsning med roadpricing for at regulere trafikken. Men det er med den model og i det tempo.

Sådan kunne jeg fortsætte, men jeg kan se på formanden, at min tid er løbet ud.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, det er den, og så må vi se, om der er nogen, der vil spørge ind til det.

Der er en kort bemærkning, og den er fra hr. Mikkel Dencker.

Kl. 12:23

Mikkel Dencker (DF):

Jeg følger mig jo kaldet til at tage ordet, for jeg er lidt overrasket over det Konservative Folkepartis ageren her i dag. Jeg anerkender selvfølgelig retten til, at man gør, som man gør, men jeg er da overrasket over, at et parti, som jeg betragter som et parti, der varetager danske virksomheders interesser, hopper i kanen med klimahippierne her i Folketinget. Det overrasker mig, for hvis man sætter sig det mål om 40 pct.s reduktion, som Det Konservative Folkeparti så har tilsluttet sig, så er der jo faktisk ikke ret mange steder at udføre det.

Nu ved jeg godt, at ordføreren udelukkede bilismen – og jeg er da glad for, at man ikke er på det hold; det havde også overrasket mig – men når man så har parkeret det med bilerne dér og siger, at de er fredede, så er der jo ikke så meget andet tilbage end at begynde at føre planøkonomisk politik på energiområdet og sige, at der skal produceres grøn energi, uanset om det er dyrere end den konventionelle energi. På den måde tvinger man jo så både forbrugere og virksomheder til at aftage en energi, som er for dyr, og dermed svækker man konkurrenceevnen. Det troede jeg ikke var konservativ politik, og det håber jeg da heller ikke det er blevet.

Kl. 12:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:25

Mike Legarth (KF):

Nej. Jeg mener, jeg meget, meget tydeligt, nærmest krystalklart, har tilkendegivet, at konkurrenceevne er noget helt vigtigt, en helt afgørende faktor for os i forhold til at medvirke til den her dagsorden. Vi har sagt, at vores præmis er, at det ikke må koste job, men at det skal give job, og jeg har meddelt, hvordan jeg tror at vi når derhen. Jeg har også meget tydeligt refereret til det samlede erhvervslivs repræsentanter, der har bakket op om vores position og om regeringens position i forhold til at nå den her målsætning på den måde, man skal nå den på.

Men der er jo også fra regeringens side blevet udgivet et virkemiddelkatalog, hvor vi jo ikke kan støtte hele indholdet. Tværtimod er der meget få ting i det, vi kan støtte, og vi har sagt, at det er på vores præmisser, man skal nå målsætningen, før vi bakker op om den. Men det går vi nu ind i en dialog med regeringen om, og jeg forventer, at det er ministeren, der fremlægger forslag til, hvordan vi så når derhen på de vilkår og præmisser, jeg her har beskrevet, altså at det ikke må koste konkurrenceevne og det ikke må koste job, tværtimod.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 12:26

Mikkel Dencker (DF):

Jamen det glæder mig da, at vi tænker nogenlunde ens. Det er bare derfor, jeg undrer mig over, at vi er nået frem til så forskellige konklusioner, som vi er. For forsvaret for de danske virksomheder og for de danske husholdninger og også hensynet til, at folk har råd til at have en bil og bruge den, fornemmer jeg da stadig væk vi har som en vigtig parameter, både i Dansk Folkeparti og hos De Konservative; det kan jeg høre. Så derfor undrede jeg mig over det.

Hvor skal CO₂-besparelsen så komme fra, hvis man ikke vil gøre noget ved bilerne, og hvis man heller ikke vil føre planøkonomisk politik på energiområdet? Hvor skal besparelsen så komme fra? Det må Det Konservative Folkeparti vel også have gjort sig nogle tanker

om; man kan jo ikke bare henvise til, at det må regeringen komme med nogle ideer til.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Mike Legarth (KF):

Men nu har Dansk Folkeparti jo en vis evne til sådan at forsøge at overtage mange af Det Konservative Folkepartis mærkesager. Nu kan jeg så forstå, at det faktisk, at Det Konservative Folkeparti altid har været bilisternes parti – og vi har eksisteret i 100 år – udfordrer Dansk Folkeparti os nu også på, også med hensyn til den her dagsorden, ved sådan at være meget kreative med sine formuleringer. Det er et faktum, at vi til enhver tid, i alle sammenhænge, har forsvaret bilismen. Vi synes ikke, at Danmark kan hænge sammen og fungere alene med kollektiv trafik, så vi vil ikke være med til at pålægge bilisterne nye afgifter på nogen som helst måde. Vi synes, at man skal investere lige så meget i bilisme som i kollektiv trafik, så bilisterne er med i vores hjerte og i vores hjerne, hver gang vi udvikler politik. Det kan jeg forsikre om.

Så kan jeg også forsikre om, at jeg ikke tror, at Danmark havde haft den førerrolle, og at der var blevet fortalt de fantastiske historier, vi lige har hørt om ude fra Kina, fra de danske virksomheder, om den succes og de mange milliarder, de tjener ind til den danske statskasse, hvis man alene havde lyttet til Dansk Folkepartis bekymring for den her dagsorden; heldigvis har man lyttet meget til den konservative dagsorden.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det klima-, energi og bygningsministeren.

Kl. 12:28

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Må jeg ikke have lov at starte med at takke alle partier for, hvad jeg virkelig opfatter som en god, konstruktiv debat, sådan som de er bedst i Folketinget. Jeg har været glad for den. Det har jeg været af mange grunde.

Lad mig starte med at sige, at jeg kan konstatere, at den del af regeringens klimapolitik, som handler om Europa og EU, er noget, samtlige partier i det her Folketing – så vidt jeg kan lytte mig til – er enige om. Vi forfølger selvfølgelig den mest ambitiøse energi- og klimapolitik, vi kan få i EU. Det gør vi af mange grunde; ikke alene fordi det kan gøre en forskel i verden, som flere ordførere har været inde på, men også fordi Danmark, hvis EU bliver ambitiøs, får endnu større glæde af at have været frontrunner, at have været førende på det her. Danske virksomheder får solgt flere produkter inden for vedvarende energi og energieffektivitet, og derfor skal vi selvfølgelig gøre det.

Jeg kan fortælle hr. Per Clausen – som jeg tror det var, der spurgte – at foreløbig har den danske position som reaktion på den grøn-bog, der kom fra EU i marts måned, jo været, at vi hilste den velkommen; det vil sige, at vi både hilste de 40 pct.s CO₂-mål, som er den første sådan indikation, som Kommissionen har givet, og et VE-mål på 30 pct. velkommen. Vi har ikke fastlagt en formel position endnu. Dertil afventer vi Kommissionens udspil, der også indeholder en række beregninger, som faktisk skulle komme allerede i næste uge, og det vil vi vende tilbage til Folketinget om.

Men man kan være helt sikker på, at vi arbejder, vi knokler, for at få tre bindende mål, og vi knokler for et godt ambitionsniveau. Jeg tog personligt initiativ til at samle syv – eller otte lande tror jeg vi kom op på – umiddelbart før jul for at skrive til de ansvarlige kom-

missærer om, at vi skulle have et VE-mål, og gerne på et højt niveau. Det er meget glædeligt, at vi kan stå sammen om det.

På den nationale, hjemlige bane er der faktisk også enighed om en lang række virkemidler. Der er blevet nævnt energieffektivitet, der er blevet nævnt synergieeffekter, og der er blevet nævnt hensynet til konkurrenceevnen, som også går igen i alle de indlæg, der har været. Og så er der nogle ting, der skiller. Lad mig prøve at svare på nogle af de spørgsmål og kommentarer, der har været fra de forskellige partier.

Enhedslisten nævnte bl.a. biomasse. Det er en bekymring, som også hr. Villum Christensen rejste. Hvad nu, hvis det slet ikke holder med det her biomasse? Vi har jo igangsat en analyse – og den er færdig snart – som handler om: Hvad for noget biomasse er egentlig bæredygtigt? Hvad kan vi gøre for at sikre, at den biomasse, vi anvender i Danmark, er i orden og giver de CO₂-reduktioner, som vi har forventet? Jeg er enig i, at det er en vigtig dagsorden. Vi skal være sikre på, at det, vi gør, rent faktisk fører til de CO₂-reduktioner og de bæredygtige energimål, som vi har. Det vil jeg gerne forsikre om også er min indstilling, til de ordførere, der er optaget af det.

Venstre er så bekymret for, at Danmark går foran, og her er der, må jeg sige, virkelig noget, der skiller. For jeg kan ikke høre, hvad det egentlig er, Venstre mener. På den ene side siger man: Jo, vi skal gå foran; det er vigtigt. Man anerkender, at det er derfor, vi i øjeblikket er nummer et land i verden på energiområdet. Det er derfor, vi eksporterer, og det er derfor, 100.000 private danske arbejdspladser – ikke mindst i Jylland – i øjeblikket beskæftiger sig med cleantech. Det er 10 pct. af dansk eksport. Det er, fordi vi er gået foran; det anerkender man.

Men på den anden side siger Venstre: Nu skal det være slut med det. Nu er det kun EU, der skal gå foran. Danmark skal ikke. Hvordan kan man på den ene side anerkende, at årtiers politik på energiområdet, hvor vi er gået foran, har skabt resultater, har fået arbejdspladser og har fået anerkendelse i hele verden for det, har været supergodt, og så på den anden side sige, at det skal stoppe nu; at nu er det kun EU, der skal gå foran? Det forstår jeg ikke. Og jeg synes, man skylder os et helt præcist svar på: Synes Venstre, vi skal gå foran på de områder, eller synes man ikke, vi skal gå foran?

Hr. Mikkel Dencker er så i det, man kunne kalde spørgelsesmanerhjørnet. Han prøver at dynte alle mulige forslag op på bordet, som regeringen åbenbart skulle være fortalere for, og han lokker for Enhedslisten og appellerer til, om de dog ikke vil kræve det gennemført, sådan at man kan få de her mæreridsagtige scenarier for, hvad der kan komme ud af regeringens klimapolitik. Jeg bliver nødt til – desværre – at være ghostbuster her og skyde spøgelserne lidt ned. Vi har jo meldt fuldstændig klart ud fra regeringens side, at den klimapolitik, vi står for, er en klimapolitik, hvor hensynet til erhvervslivet går hånd i hånd med hensynet til klimaet.

Hvorfor det? Jo, for hvis vi vil være et foregangsland i verden, hvis vi fortsat skal være dem, hele verden kigger på, så skal de to ting gå hånd i hånd. Det er jo ikke nogen kunst at spare CO₂, hvis man nedlægger danske arbejdspladser. Men hvis vi vil bevare økonomisk udvikling og vækst, samtidig med at energiforbruget bliver lavere, samtidig med at CO₂-udledningen går ned, så er det, man bliver forbillede. Så er det, at danske virksomheder får markedsadgang derude. Så er det, at vi får adgang som regering og som politikere til at påvirke Kinas politik, Sydafrikas politik, Mexicos politik og snart også andre landes politikker. Det er lige præcis det, der gør forskellen, nemlig at de to ting går hånd i hånd.

Kl. 12:33

Jeg kan forsikre om, at regeringen ikke lægger op til nye byrder for erhvervslivet, vi lægger ikke op til nye afgifter for erhvervslivet, vi lægger ikke op til at brandbeskatte nogen som helst. Og det, der er lidt sjovt ved det her, er jo, at indtil nu er alle de virkemidler, regeringen har vedtaget, enten vedtaget med stemmer fra Dansk Folke-

parti eller fra Venstre og Konservative. Togfonden har vi lavet med Dansk Folkeparti. Naturfonden har vi lavet i forbindelse med finansloven sammen med flere andre tiltag sammen med Venstre og Konservative. Det er jo netop eksempler på, at det går hånd i hånd, at det ikke koster nogen penge, at det ikke koster nogen arbejdspladser. Så kunne vi få lidt færre spøgelse og så måske lidt mere fokus på, at vi faktisk allerede har gennemført en masse politik og en masse løsninger med de selv samme partier, der nu siger, at de ikke tror, det kan lade sig gøre. Det synes jeg må mane til en lille smule eftertanke.

Hr. Steen Gade nævner noget, som jeg tror jeg lige vil slutte af med.

Så nævner hr. Villum Christensen nogle ting. Han har også skrevet, at jeg skulle have en masse tæsk i dag. Han siger bl.a., at EU har dobbelt så høje energiomkostninger end USA, og at det koster arbejdspladser i EU. Det er jeg enig i. Men hvorfor har EU højere energiomkostninger? Det har vi jo først og fremmest – i hvert fald, hvis vi skal tro Det Internationale Energiagentur – fordi vi er afhængige af import af dyr russisk gas. Derfor er vores gas meget dyrere end USA's skifergas. Derfor er vores el, der bliver produceret rigtig meget på gas, også dyrere. Hvad er måden at komme ud af det afhængighedsforhold på? Ja, det er da at basere europæisk energiproduktion på energieffektivitet og lokale vedvarende energiresourcer, så vi bliver uafhængige af den import. Så for mig at se er det svaret på problemet og ikke problemet i sig selv.

Til næstsiddst vil jeg gerne sige til den konservative ordfører, hr. Mike Legarth, at jeg er utrolig glad for, at De Konservative er trådt i karakter og er gået ind i den her debat. Det er jeg af mange grunde. Jeg kan godt huske, hvordan det var at være i opposition, og jeg ved godt, hvad det koster af ryggrad at tage sådan et skridt. Men det er også af utrolig stor betydning, at der er et borgerligt parti på den anden side, som så gør det. Det giver en stabilitet i politikken. Det sender et meget, meget vigtigt signal også til de borgerlige vælgere, som jeg også gerne taler til, om, at der er nogle partier, som vil fortsætte det her og står som garant for det navn, Danmark har på det her område; de arbejdspladser, der er i Danmark på det her område.

Jeg synes, generationskontrakten er flot, og jeg synes, det er en helt rigtig pointe, der bliver nævnt, og som også er erhvervslivets, nemlig at det der med at skelne mellem sorte og grønne jobs ikke rigtig giver mening i en moderne verden. For hvis vi skal nå 100 pct.s fossilfrihed, skal cementen og fødevarerne og alt det andet jo også produceres fossilfrit. Og derfor er det lige så vigtigt at få energieffektiviteten og den vedvarende energi ind i de virksomheder som i alle de andre. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og. Jeg kan hundrede procent skrive under på den tankegang.

Til sidst vil jeg gerne vende mig mod hr. Steen Gade, der jo ved at henviser til den nye rapport, der kommer fra IPCC, minder os om, at lige så vigtigt det er at snakke erhvervspolitik, og lige så vigtigt det er at understrege, at vi går på to ben i den her debat for at vise det gode eksempel for resten af verden, lige så vigtigt er det selvfølgelig også, at vi lige så stille husker på, hvorfor vi er nødt til at gøre noget ved det klima. Det er jo sådan set – og der er jeg enig med hr. Steen Gade – nok den største politiske udfordring, vores generation af politikere står over for, af den enkelte grund, at hvis vi ikke tager det alvorligt, så kan det enten ikke løses, eller også bliver det rasende dyrt at løse det. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvad vi gør de næste 6 år. Vi må ikke spille de næste 6 år, for så bliver det meget svære og meget dyrt. Det skylder vi os selv, det skylder vi vores børn, og jeg er glad for, at der er et bredt flertal i Folketinget, der bakker op om det.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:37

Lars Christian Lilleholt (V):

Ministeren taler meget om at gå foran. Man kan jo sige, at er der et område, hvor regeringen i allerhøjeste grad er gået foran, er det, når det gælder løftebrud. Vi har set den her regering gennemføre det ene løftebrud efter det andet: Der er betalingsringen, som man lovede i regeringsgrundlaget og også før valget; der er lavere takster i den kollektive trafik, der er barselsfonden til mænd osv.

Men der er et valgløfte, som regeringen tilsyneladende insisterer på at gennemføre, og det er det her forslag om, at vi skal op på en CO₂-reduktion på 40 pct. i 2020 i forhold til 1990. Uanset hvad det koster af danske arbejdspladser, uanset at erhvervslivet råber på bedre rammevilkår, uanset at vi over de seneste 2-3 år har set, at vi har mistet flere hundrede tusinde danske arbejdspladser, så insisterer regeringen på, at vi skal gennemføre en CO₂-reduktion på 40 pct. i 2020. Hvorfor egentlig det?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 12:38

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Hr. Lars Christian Lilleholt og Venstre har jo været med til at lave et energiforlig, der giver 34 pct. CO₂-reduktion. Det er vi glade for, og det anerkender vi Venstres deltagelse i. Og jeg forstår jo også i dag, at Venstre står ved, at man gerne vil have 34 pct. CO₂-reduktion.

Jeg synes jo helt modsat hr. Lars Christian Lilleholt, at det er meget svært at forestille sig, at der i hele resten af samfundet undtagen i energisektoren overhovedet ikke vil ske nogen forbedringer, nogen ressourceeffektivitet, nogen effektiviseringer i landbruget, mindre udledning af CO₂ fra bilerne pr. kilometer osv.; altså at hele resten af verden vil stå stille, og at der ingen gevinster er at hente inden for transport, landbruget, i de små og mellemstore virksomheders energieffektivitet osv.

Siden hvornår har det været liberal politik, at verden skal stå stille; at der ingenting skal ske ud over det, vi lige nu har besluttet, og at det hele skal stå stille i de næste 6 år? Det synes jeg er en mærkelig filosofi. Jeg tror, at der er masser af synergieffekter at hente. Jeg tror, at vi både kan forbedre konkurrenceevnen, øge energieffektiviteten og få CO₂-gevinster. Og det giver arbejdspladser – ikke det modsatte. Jeg går også ud fra, at det er derfor, at erhvervslivet i modsætning til Venstre deltager så positivt i den her debat.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:39

Lars Christian Lilleholt (V):

Er ministeren ikke enig i, at en målsætning om en CO₂-reduktion på 34 pct. i 2020 er et ambitiøst mål også i forhold til de øvrige EU-lande? Hvor højt er det, EU skal op i 2020? Det er, så vidt jeg ved, en reduktion på 20 pct. CO₂ i 2020. Vi ligger med 34 pct. væsentligt over en lang række andre EU-lande.

Så er der også en pris på grisen, kan man sige. Der er nogen, der skal betale for det her. Har regeringen regnet på, hvad det er for en ekstra regning? Og vi savner jo også i dag svar på, hvem der skal betale for det her. Er det dansk erhvervsliv? Er det de danske husstande, der skal have højere el- og varmeregninger? Hvor skal regningen sendes hen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:40

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jamen jeg anerkender grundlæggende ikke den præmis, at det her er noget, der skal koste danske arbejdspladser, eller at der skal sendes en regning.

Jeg vil sige, at jeg synes, en reduktion på 34 pct. i energisektoren er ambitiøs. Jeg synes, det energiforlig, vi har lavet, er et ambitiøst energiforlig. Jeg vil endda sige, at det er et enestående energiforlig. Det er jeg hundrede procent enig med hr. Lars Christian Lilleholt i.

Det er jo så energisektoren. Uden om den er der jo altså en hel verden. Der er transportsektoren, der er byggerisektoren, der er landbrugssektoren, alle mulige andre sektorer, som både kan og gerne vil bidrage til det her, og som kan få gevinster ud af det og ikke det modsatte. Men det kommer ikke af sig selv, og jeg siger ikke, at det er en meget let opgave. Men vi har bare allerede bevist – for nu at tage et eksempel – med Naturfonden, som vi har lavet sammen med Venstre, at det fint kan lade sig gøre. Vi har oven i købet fået nogle private investorer med. Landmændene er glade, naturen er glad, og klimaet er glad. Hvorfor ikke gå videre ad den vej?

Kl. 12:40

Kl. 12:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Mikkel Dencker.

Kl. 12:41

Mikkel Dencker (DF):

Nu blev jeg jo bebrejdet, at jeg hiver spøgelse frem her i Folketingssalen. Jeg er da ked af det, hvis jeg har skræmt ministeren, men nu er det jo ikke mig, der har opfundet det her med at fjerne beforsdringsfradraget eller sætte afgifterne på diesel og benzin op. Det er noget, der står i regeringens virkemiddelkatalog, som udkom i august, og som regeringen selv har udsendt, så det er ikke noget spøgelse. Det eksisterer konkret i den fysiske verden. Det er heller ikke mig, der har fået hr. Per Clausen at sige, som han gjorde, nemlig at der skulle ske noget med bilismen. Det var hr. Per Clausen selv, der gjorde det på eget initiativ. Og hr. Per Clausen er ikke noget spøgelse; han eksisterer også helt fysisk og konkret.

Så jeg tillader mig bare at spørge ind til, om det har noget på sig. Når regeringen kommer med nogle konkrete forslag om højere afgifter på benzin og diesel og regeringens støtteparti så kommer og siger, at det synes man er en god idé, så er det bare, jeg tillader mig at spørge, om det så også bliver ført ud i virkeligheden. For det er noget, jeg frygter – når regeringen kommer med et forslag og støttepartiet siger ja tak.

Kl. 12:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:42

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at jeg også opfatter hr. Per Clausen som en fysisk størrelse, der er til stede i salen – i allerhøjeste grad, eftersom han har fået indkaldt til forespørgselsdebatten her i dag.

Når jeg siger spøgelse, er det, fordi vi fremlagde det i vores virkemiddelkatalog. Og jeg skal gerne medgive, at det er en helt anden måde, end den tidligere regering opererede på, for der satte man sig ned, lavede en aftale med Dansk Folkeparti, før man offentliggjorde noget som helst, og så lavede man sådan en skindebat i offentligheden om, hvorvidt der i øvrigt nu var nogle andre, der gerne ville væ-

re med til det her. Sådan arbejder vi ikke. Vi har lagt vores beregninger åbent frem, fordi vi finder, det er af afgørende betydning at kunne tage en dialog med erhvervslivet og med de danske borgere og organisationer om, hvordan vi gør det bedst.

Så har vi regnet på alt. Og vi er ikke fordomsfulde, vi har nemlig regnet på alt. Så har det vist sig, hvad nogle måske kunne have gættet på forhånd, det skal jeg ikke udelukke, at en række af de her tiltag overhovedet ikke er økonomisk eller samfundsøkonomisk værd at gå videre med, og der er også nogle af dem, vi rent politisk ikke ønsker at gå videre med. Afskaffelse af beforsdringsfradraget er et eksempel på det. Det har vi sagt fra starten. Men det er da stadig væk interessant at have et gennemregnet beslutningsgrundlag, der gør det muligt at tage en oplyst politisk debat.

Når jeg siger spøgelse, er det, fordi jeg så mange gange, at jeg næsten ikke har tal på det, har gentaget, at vi ikke ønsker at afskaffe beforsdringsfradraget. Når man så alligevel står her og sådan puster et hvidt lagen om afskaffelse af beforsdringsfradraget op, der helst skal svæve hen foran tv-kameraerne her, er det jo mod bedre vidende, for man ved godt, at det ikke er regeringens politik, og jeg gentager gerne, at det ikke er det – men deraf metaforen med spøgelse.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 12:44

Mikkel Dencker (DF):

Jeg anerkender fuldt ud, at den nuværende regering arbejder på en meget anderledes måde, end den tidligere regering gjorde. F.eks. synes jeg, det er meget utraditionelt at fremlægge en politik, som ikke er ens egen, og som er noget, som man ikke selv bakker op om. Det er jo lidt specielt, men o.k., sådan gør man så her.

Jeg tillader mig bare lige at få det slået fast. For jeg har jo en frygt på vegne af de millioner af danskere, som kører i bil og er afhængige af det, og når regeringen kommer med et forslag – eller en idé, kan vi så kalde det – om at fjerne beforsdringsfradraget og en idé om, at man vil hæve afgifterne på benzin og diesel, og når så Enhedslisten, som jo er regeringens støtteparti, synes, at man skal lave indgreb over for bilismen, så er det, jeg begynder at frygte på vegne af de danskere, der er afhængige af deres bil og måske mister deres økonomiske muligheder for at køre i bil på arbejde. Så er det jo rart, at ministeren kommer i dag og siger, at det ikke har noget på sig, og at man ikke vil have noget med det at gøre. Det er da betryggende.

Men hvordan vil man så nå de sidste 6 pct. op til de 40, som jo er det, vi reelt diskuterer i dag?

Kl. 12:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:45

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Hvis jeg husker det rigtigt – og det skal man altid passe på med at sige at man gør – så fremlagde vi jo i vores virkemiddelkatalog tiltag for i omegnen af næsten dobbelt så meget, som vi egentlig har brug for for at nå de 40 pct. Så det har hele tiden været meningen, at der var en lang række af de tiltag, som vi *ikke* ville gennemføre. Vi ville netop finde ud af: Hvilke er de billigste? Hvilke kan samle et flertal i Folketinget? Og vi har også understreget, at det ikke er sikkert, at vi har undersøgt alle de muligheder, der er. Der kunne måske også være ting, der dukkede op af sig selv, ligesom udviklingen i EU er af stor betydning for, hvor meget vi egentlig skal hente herhjemme.

Vi synes, det var den rigtige måde gøre det på, for så kan man for første gang i danmarkshistorien sammenligne på tværs af transport, landbrug og energi og finde ud af, hvad der egentlig er de billigste

tiltag, hvad der er af muligheder. På forhånd har vi hele tiden sagt, at vi ikke vil gennemføre det hele, for det er der slet ikke brug for at gøre. Vi vil gerne gå efter det billigste – også der, hvor vi også kan få det til at gå hånd i hånd med erhvervspolitikken. Det synes jeg ikke er så mærkeligt.

Så kan jeg til sidst berolige hr. Mikkel Dencker med, at grundloven jo stadig er sådan skruet sammen, at der skal 90 mandater til at gennemføre lovgivning i det her land og således også til at afskaffe befordringsfradraget.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så må vi håbe, at der ikke er for mange spøgelse, der bliver inddraget i den beslutning.

Vi siger tak til ministeren, og så går vi over til en, der fysisk er til stede i salen: Hr. Per Clausen, ordfører for Enhedslisten i anden omgang.

Kl. 12:46

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg har nu ikke noget principielt imod at ændre karakter til et spørgsmål, hvis det skulle give større muligheder for at påvirke regeringens politik. Det synes jeg da sådan set er et offer, man skal være villig til.

Men jeg synes jo efter at have lyttet til den debat, der har været i dag, og til den diskussion, der har været af alle de forslag, regeringen vistnok stadig væk ikke går ind for, og som derfor måske bare er stillet for at illustrere, hvor grimt det kunne blive, at det måske alligevel afslører, at det ville være rigtig godt, hvis vi snart kunne komme lidt længere med at få aftalt, hvad der konkret skal ske. For jeg tror sådan set, at en del af den debat, som vi i dag har, om alle de forslag, som står i det her katalog, og som ikke bliver til noget, jo så kan erstattes med en diskussion om de forslag, der bliver til noget.

Det betyder ikke, at hr. Dencker ikke stadig væk vil være utilfreds – det kan endda være, at hr. Lars Christian Lilleholt også stadig væk vil være utilfreds – men så kan vi ligesom, om jeg så må sige, afgrænse fronten lidt. Og hvis jeg skulle give regeringen et råd, hvad der i grunden ligger mig fjernt, men man kunne alligevel godt få det indtryk, at de en gang imellem kunne have brug for det, så skulle det være, at det måske var en idé at komme i gang med at forhandle med henblik på at nå frem til nogle aftaler om nogle konkrete tiltag, i sammenhæng med at vi også kommer igennem med klimaloven.

Så vil jeg sige, at jeg sådan set selvfølgelig er glad for, at Det Konservative Folkeparti er med på det her forslag til vedtagelse, men jeg er heller ikke overrasket. Altså, hvis der er noget parti, der i den her Folketingssal i tide og utide har talt om, at man ikke måtte aflevere regningen i børneværelset, så er det vel Det Konservative Folkeparti. Og der synes jeg, at hvis man tager den her problemstilling alvorligt, og det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti ikke gør, men hvis man tager det alvorligt, at vi har et forureningsproblem, et CO₂-udslippproblem, at vi har et ressourceproblem – meget godt, synes jeg, illustreret af bl.a. det indlæg, fru Pernille Rosenkrantz-Theil havde i dag her i salen – så ved man jo også godt, at hvis den udfordring ikke løses, så er de problemer, som det at nå et 40 pct.s reduktionsmål kan sætte os i, fuldstændig bagatelagtige og fuldstændig ligegyldige, for så får vi virkelig for alvor nogle grundlæggende problemer.

Hvis man nu tror på, at mennesker er fornuftige, som jeg jo gør, og som vi gør i Enhedslisten – måske i modsætning til de borgerlige partier – så vil man jo også tro på, at de også når frem til den erkendelse i andre lande. Og hvis de når frem til den erkendelse i andre lande, er det både beskæftigelsesmæssigt og økonomisk en rigtig god idé at have været blandt dem, der kom først i gang. Men det er rigtigt, at hvis der ingen andre er, der gør noget som helst, og hvis vi

er de eneste, der gør noget, mens alle andre bare bliver ved med at forurene og bruge løs af jordens ressourcer med de katastrofale konsekvenser, det får, så har vi selvfølgelig ikke meget glæde af at gå i spidsen.

Men der tror jeg også, at man skal overveje, hvis man nu går i spidsen, om man ikke godt også kan bruge det til at opnå en vis form for politisk resultat i EU. Jeg tror i hvert fald, det er vigtigt, når det handler om at lave et samarbejde med andre lande, også uden for EU, at man ligesom forsøger at samle de lande og de dele af andre lande, som man kan lave aftaler med om at gå videre. Det er det, jeg somme tider har kaldt koalitionen af de villige, men det er jo et farligt begreb at bruge, for det kan misforstås, som om vi er på vej ud i en eller anden krig, og det er vi jo ikke. Men den koalition og det samarbejde forudsætter jo, for at man kan være med sammen med dem, der går i spidsen, at man også selv går i spidsen, og det tror jeg er rigtig vigtigt at holde fast i, for selvfølgelig handler det her ikke kun om en national indsats, det handler også om et internationalt samarbejde.

For os har det været afgørende at få rejst den her forespørgselsdebat for at få bekræftet, hvad vi selvfølgelig også forventede, nemlig at regeringen stod fast på den målsætning, man har, om 40 pct.s reduktion af CO₂-udslippet i 2020, og at regeringen står fast på de målsætninger, man har beskrevet i regeringsgrundlaget, i forhold til hvordan en klimalov skal skrues sammen. Og så havde vi sådan set også en forventning om, at der i Folketinget ville vise sig at være et måske lidt bredere flertal for den målsætning end det, som udgøres af regeringen og Enhedslisten. Det fik vi så også ret i, og det var selvfølgelig godt og positivt.

Så jeg synes, den her debat har været god og positiv, også i sin udgang, men det er klart, at vi jo stadig væk står tilbage med den lille udfordring, at vi skal have lavet en klimalov, hvor der også skal være flertal for den konkrete udformning. Og så skal vi have taget nogle initiativer, hvor der også skal være flertal for de konkrete initiativer. Det er rigtigt, at regeringen har lavet en hel del initiativer sammen med Venstre og Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Af samme grund når man jo heller ikke i 2014 helt op på det, vi skal op på i de kommende år, hvis man skal nå slutresultatet i 2020. Så måske bliver der brug for at lave en enkelt aftale eller to, hvor også Enhedslisten er med, hvis man vil nå et resultat, der modsvare regeringens eget ambitionsniveau, men det medvirker vi selvfølgelig også gerne til.

Kl. 12:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er der flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag, den 21. januar 2014.

Kl. 12:52

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. januar 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:52).
